

spolupráce • projekty • lidé • dotace • granty • peníze

ZPRÁVODAJ

Místní akční skupiny Posázaví

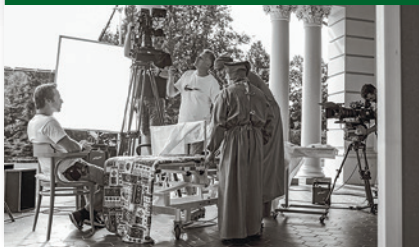
3/2023

Sto naplněných let
Zdeňka Sternberga

Tloskov Fiction:
Když spektakl léčí

Zlatá expozice
v Jílovém u Prahy

Tým Posázaví posílil Honza Dvořák

V červenci posílil tým Posázaví Honza Dvořák. Pochází z Rakovníka a druhým rokem studuje v Plzni na Filozofické fakultě Západočeské univerzity bakalářský program Společnost a politika. „Zajímám se o to, jaká je společnost nejen v České republice, o její

fungování, strukturu, směřování, sociální interakci atd. Zajímám se také o zapojení mladých lidí do veřejného dění/života a politických stran a taktéž o zapojení mládeže do neziskových organizací a místních akčních skupin,“ zdůvodnil, proč si vybral právě tento obor studia. Do MAS Posázaví ho přivedl otec Radomír Dvořák, který je dlouhodobým partnerem a spolupracovníkem Posázaví o.p.s.

„V MAS Posázaví jsem krátkou chvíli a rozkoukávám se, jak se věci mají a co jak funguje. Jsem, jak se dá říct, „kluk pro všechno“, i když nejvíce se věnuji dotacím z IROP a ze Středočeského kraje,“ dodal. Součástí tohoto „rozkoukávání se“ je i vzdělávání. Honza se zúčastnil kurzu LEADERkemp 2023, který se věnoval rozvoji venkovských oblastí a zapojování mládeže do těchto aktivit, a také školení a sebevzdělání v oblasti facilitačních metod s mládeží. „Díky tomuto školení jsem se o fungování MASEk mnohé dozvěděl, načerpal mnoho informací a poznal nové kolegy z ostatních MAS ČR. V rámci kurzu jsem se také stal členem Platformy venkovské mládeže, která se zaměřuje na

zapojení mládeže v jednotlivých MAS v ČR,“ uvedl.

Posázaví o.p.s. zastupoval také na Večeru venkova v Českých Budějovicích v rámci akce Země žitelka 2023. „I tady jsem poznal nové kolegy nejen z místních akčních skupin, ale i z jiných organizací a veřejných správ. Mohl jsem s nimi debatovat nad různými tématy, což bylo pro mě jako studenta společenských věd i spolupracovníka Posázaví velmi užitečné a přínosné,“ zhodnotil.

V říjnu absolvoval pracovní cestu za místními akčními skupinami (LAG) do Chorvatska. Její součástí byla návštěva projektů realizovaných z Programu rozvoje venkova, tamních farem a LAG, prezentace české výpravy a navázání možné spolupráce v některých oblastech. „Většina chorvatských místních akčních skupin využívá jen programy PRV, jiné nemají a ani je nepotřebují. Zaměstnávají většinou 2–4 lidi,“ shrnul Honza. Na případné spolupráci se podle něj chorvatské a české MAS dohodnou individuálně.

jt

MAS Posázaví vybrala další projektové záměry k finanční podpoře

Místní akční skupina (MAS) Posázaví vyhlásila další výzvy k předkládání projektových záměrů, jejichž realizace může být finančně podpořena z Integrovaného regionálního operačního programu (IROP) 2021–2027 a z Operačního programu Technologie a aplikace pro konkurenceschopnost (OP TAK) 2021–2027. V rámci IROP 2021–2027 byla v červnu vyhlášena výzva zaměřená na výstavbu a rekonstrukce požárních zbrojnic, záříjová výzva se týkala revitalizace kulturních památek, muzeí a knihoven. Do OP TAK mohli zájemci předložit projektové záměry vedoucí k posílení udržitelného růstu a konkurenceschopnosti malých a středních podniků.

„Proti minulému období je administrativní postup výběru projektů odlišný. Podle kritérií stanovených MAS se tentokrát vybírají projektové záměry z programových rámců, které chce region podpořit. Pokud je Programový výbor MAS schválí, budou moci předkladatelé těchto projektových záměrů už přímo žádat o podporu na jejich realizaci,“ uvedla ředitelka Posázaví o.p.s. Bohunka Zemanová. Všechny projektové záměry proto doporučuje předem konzultovat.

IROP – Hasiči

Do červnové páté výzvy IROP – Hasiči byly přihlášeny dva projektové záměry na stavbu nových zbrojnic sborů dobrovolných hasičů (JPO3), a to v Sázavě a Jílovém u Prahy. Programový výbor na doporučení Výběrové komise oba schválil k financování.

Nová hasičská zbrojnice v Sázavě bude stát

v objektu bývalého klempířství, které město už dříve koupilo za 20 milionů korun, další dva miliony vynaložilo na nezbytné investice. V areálu bude také sběrný dvůr a sídlo Technických služeb. Dotaci město použije na stavební úpravy objektu, v němž budou mít zázemí hasiči. Celkové náklady jsou 7,098 milionu Kč, dotace pokryje 95 %, to je 6,743 milionu Kč. Stavbu město zahájilo už v dubnu a dokončena by měla být na jaře 2025.

Sázavská hasičská jednotka má 25 členů. Počet jejich zásahů každoročně roste – zatímco v roce 2020 jich bylo 2020, loni hasiči vyjízďeli k 79 událostem. Současnou základ-

nu mají v záplavovém území nedaleko mostu přes Sázavu, poblíž Sázavského kláštera. Uvolněné prostory pak město plánuje proměnit v zázemí pro turisty (informační centrum, parkoviště, záchody).

Nedostatečné prostory má i sbor dobrovolných hasičů v Jílovém u Prahy. Jeho nynější hasičárna v Šenflukově ulici postavena v roce 1936 nevyhovuje velikostně ani hygienicky, navíc má výjezd přímo na státní silnici II/104, což je nebezpečné pro vyjíždějící posádku i projíždějící auta. Nové zázemí vznikne na „zelené louce“ hned vedle stanice profesionálních hasičů. V budoucnu by tak měl vzniknout ucelený komplex IZS. Nákl-

»»»

více najdete na www.posazavi.com

dy na vybudování jsou 42 milionů korun, předpokládaná výše dotace je cca 16 milionů korun. Stavba byla zahájena v červnu 2023 a dokončena by měla být v říjnu 2024.

Jílovská JPO III má 25 členů, kteří ročně zasahují u zhruba 70 událostí. V posledních 5 letech pomáhali jílovští hasiči na katastrech 32 jiných měst a obcí. Jednotka je zároveň určena jako distribuční v rámci pověření Středočeského kraje při vyhlášení mimořádných stavů.

IROP – Kultura

Čtvrtá výzva k předkládání projektových záměrů v rámci IROP 2021–2027 byla zaměřena na kulturu, konkrétně na revitalizaci kulturních památek, muzeí a knihoven, mimo jiné na expozice, depozitáře, technické zázemí, návštěvnická a edukační centra, restaurování nebo evidenci fondů. Alokováno na ni bylo 3949993 Kč, dotace může pokrýt až 95 procent celkových způsobilých výdajů.

Do výzvy byl přihlášen jeden projektový záměr, a to rekonstrukce historického domu č. p. 6 v Pyšelicích. Objekt je kvůli havarijnímu stavu nepřístupný, soukromý majitel už ale zahájil jeho opravu. Přípravuje také budoucí využití domu ve spolupráci s městem, s nímž již podepsal smlouvu o smlouvě v budoucí na pronájem prostor. Vznikne v něm muzeum, kam se přesune sbírka pyšelského muzea, které je kvůli svému havarijnímu stavu v současnosti veřejnosti nepřístupné. Objekt poskytne také prostory pro přednáškovou činnost a společenské akce.

Na místě domu č. p. 6, který je součástí areálu pyšelského zámku, stála kdysi tvrz, jejíž posádka chránila obchodní cestu. Za 2. světové války v něm bývala židovská škola a obchod. Během války byla v areálu zámku ubytována německá posádka, která z okolních vesnic shromažďovala židovské občany k deportaci. Za komunismu byla část domu obývána a část sloužila jako sklad zemědělských strojů místního statku. Po roce 1989 získal dům nového majitele, který objekt vlastnil do roku 2020. Památku zakonzervoval, čímž ji zachránil – v roce 2021 byly pod vrstvou betonu odhaleny původní cihelné podlahy z již zaniklé místní cihelny, dochovaly se i barokní omítky a obvodové zdi.

Výběrová komise doporučila Programovému výboru, který se sejde 21. listopadu, projekt schválit.

OP TAK

Tento programový rámec je zaměřen na pořízení nových technologických a výrobních zařízení a vybavení, mimo jiné na projekty robotizace, automatizace a digitalizace, weby, cloudy, IT infrastrukturu, výpočetní techniku a další. Alokace činila 5950000 Kč. Dotace může pokrýt 50 procent celkových způsobilých výdajů.

Žadatelé předložili dva projektové záměry. Truhlárna, s.r.o. Březová-Oleško chce pořídit nové vrtací a frézovací centrum. Benešovský Pivovar Ferdinand plánuje pořídit moderní technologii pro výrobu dusíku. Oba předložené projekty doporučila Výběrová komise Programovému výboru ke schválení.

„Překvapil nás zájem u tohoto opatření, které je pro nás zcela nové. Zájemci se ozývali i v den ukončení výzvy. Vyčerpána nebude ani polovina alokované částky, takže sto procentně bude další výzva, buď na konci letošního nebo začátku příštího roku. Záměry konzultujeme s Agenturou pro podnikání a inovace,“ uvedla Bohunka Zemanová.

Strategický plán Společné zemědělské politiky (SZP) – dříve Program rozvoje venkova MAS Posázaví v červenci podala žádost o schválení Programového rámce SZP. Schválen by mohl být do konce letošního roku, přiznaná alokace činí 50601100 Kč. Vyhlášení první výzvy se předpokládá na jaře 2024. „I v tomto případě je důležité konzultovat projekty předem. S potencionálními žadateli spolupracujeme už od letošního jara. Doporučujeme proto sledovat webové stránky <https://leader.posazavi.com/> a kontaktovat naše projektové manažery,“ uvedla Bohunka Zemanová.

Podle analýzy je v Posázaví nezbytné zaměřit se na následující oblasti: zlepšení stavu venkovské krajiny a životního prostředí, zlepšení kvality a počtu služeb cestovního ruchu a turistických cílů, posílení komunity a spolkových aktivit, rozvoj komunitních sociálních služeb, rozvoj vzdělávání a zvýšení kvality veřejných služeb, infrastruktury a bezpečnosti. Na základě toho byly pro podporu stanoveny tři Fiche: Podnikání malých a středních podniků v MAS Posázaví, Základní služby a obnova obcí v MAS Posázaví a Neproduktivní infrastruktura v krajině.

jt

V Petrově byla otevřena nová mateřská škola

Novou mateřskou školu dostaly k novému školnímu roku děti z Petrova. Moderní stavba přišla včetně vybavení na 26 milionů korun. Většinu z toho uhradila obec ze svých zdrojů, které našetřila v minulých letech, sedm milionů korun pokryla dotace z Integrovaného regionálního operačního programu, který získala přes MAS Posázaví. Školka byla slavnostně otevřena na konci srpna.

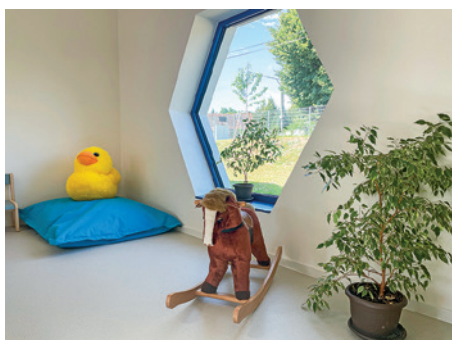
„Obec udělala kus práce a postavila nádhernou mateřskou školu v krásném prostředí.

Mám velkou radost, že je to zděná budova, prostory jsou nádherné, paní architektka má od nás jedničku,“ pochválila ředitelka školky Kateřina Jelínková. Nadšená je také z rozlehlé zahrady, kde se našlo místo pro několik zajímavých prvků – dřevěnou hrací sestavu ve tvaru lodí s prolézačkou a skluzavkou, houpačku, pískoviště, tunely z vrbového proutí i vyvýšené záhony.

„Školka tady chyběla několik let. Od první myšlenky postavit ji až po samotnou reali-

zaci uplynulo devět let,“ řekla starostka Pavlína Menclová. Děti z Petrova rodiče dlouho vozili do nedaleké Davle, tamní školka ale z kapacitních důvodů spádovou smlouvu vypověděla. „Posledních deset let to proto bylo spíš o tom, kam se nám podařilo děti umístit, kde byly paní ředitelky ochotné je vzít. Měli jsme to rozložené ve třech až čtyřech okolních obcích,“ dodala starostka. Poptávka je podle ní velká, takže naplnit kapacitu školky 25 míst je snadné.

jt

Nový tištěný průvodce, mapy, omalovánky i sešity zvou do Posázaví

Nový tištěný průvodce, skládací mapy, omalovánky, pracovní sešit pro děti, bloky... tím vším se snažíme přiblížit region kolem řeky Sázavy jeho obyvatelům i návštěvníkům. „Po mnoha letech, co se snažíme společně propagovat region, se nám podařilo spojit všechny aktéry, kteří do toho dávají peníze, tedy stát, kraj, obce a podnikatele,“ řekla ředitelka Posázaví o.p.s. Bohunka Zemanová.

Připomněla, že podmínkou finanční podpory ze strany kraje a Ministerstva pro místní rozvoj bylo obhájení Certifikátu kategorizace oblastního destinačního management. Certifikační komise Czech Tourismu potvrdila 11. 9. 2023, že Posázaví o.p.s. splňuje požadavky pro jeho udělení. Certifikát je platný do 10. 9. 2026.

Vydané materiály se distribují zdarma. K nahlédnutí i stažení jsou na www.posazavi.com v sekci Multimedia/Propagační materiály. „Sklady máme plné, zájemci se mohou ozvat,“ dodala Bohunka Zemanová.

Poznáváme Posázaví

Nový tištěný průvodce každoročně přináší

kromě tradičních turistických cílů v Posázaví i několik novinek. Letos je to například historický dům U Jelena v Bystřici, v němž bylo loni otevřeno Turistické informační centrum s kavárnou Kafičko a Muzeem loutek na dlouhých nitích. Nebo Městské muzeum v Netvořicích, kde je kromě unikátní sbírky týnecké kameniny nově ke zhlédnutí i expozice věnovaná násilnému vystěhování regionu za 2. světové války. Regionální muzeum v Jílovém u Prahy zase zve na novou stálou výstavu Tramping žije! Po několikaleté pauze vyšel průvodce i v anglickém jazyce.

Mapy výletů po Posázaví

Populární skládací mapy jsou dvě a každá představuje jinou část Posázaví. Jedna přináší tipy na výlety v okolí měst Jílové u Prahy, Týnec nad Sázavou, Benešov, Konopiště a Dolní Břežany. Navazuje na ni druhá mapa, která turisty seznamuje s okolím měst Český Šternberk, Sázava, Divišov, Čerčany a Říčany.

Povltavské vyhlídky

Tato skládací mapa prozradí, odkud jsou nejlepší vyhlídky na řeku Vltavu, a ještě něco navíc. Zve například k návštěvě přehrad Štěchovice a Slapy, na výlet lodí nebo k návštěvě keltského oppida Závist u Dolních Břežan.

U vody

Pod tímto názvem znovu vyšly posázavské omalovánky, které nejmenším dětem ukážou živočichy, kteří žijí u vody – od škeblí přes čolky, žáby a ryby až po ledňáčky a labutě. Mohou si zkusit nakreslit ulity, projít kreslené bludiště, mohou rybářům pomoci „chytit“ rybu na háček, najít rozdíly v obrázcích nebo vymalovat žáby, pulce, ještěrky, okouny, plotice, kachny, kormorány, vážky...

„U vody“ se jmenuje také pracovní sešit určený starším dětem. Hravou formou, prostřednictvím hádanek, kvízů a křížovek prozradí,

kdo se ukrývá pod hladinou, kdo to tam bublá, rejdí, bzučí, skáče, syčí, kváká, létá, hraje... Stačí mít po ruce dobře ořezanou tužku a pastelky.

Ve stejném designu byl vydán také kroužkový blok o velikosti A5, v němž si malí i starší mohou kromě poznámek a malůvek vyřešit několik hravých úkolů, třeba v podobě čtyřsměrky nebo hledání rozdílů v obrázcích.

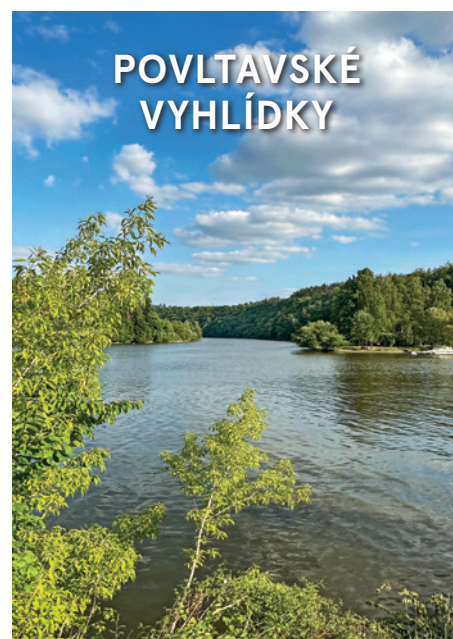
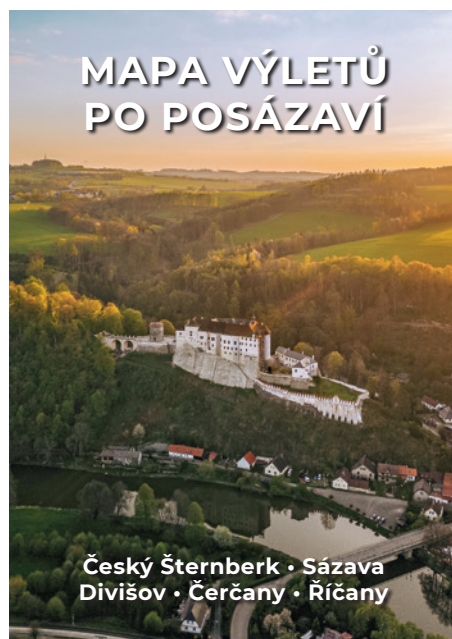
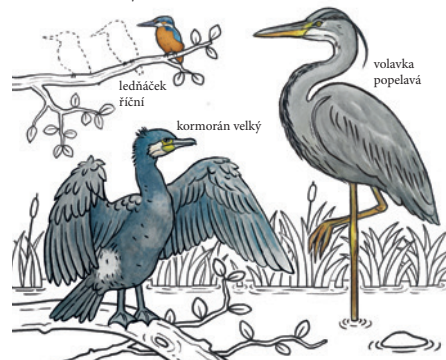
jt

Kdo tu létá?

Ne všichni ptáci, kteří mají rádi vodu, tráví své dny pohupováním se na hladině. Mají rychlá křídla a dlouhé špičaté zobáky k lovu vodní havěti. Největším z nich je orel mořský. I když je nejčastějším druhem orla u nás, potkáme ho jen vzácně. Naopak k mrštinám této skupiny patří ledňáček a skorec. Skorec je velký asi jako kos, potápí se hladinou a loví larvy. Ledňáček je ještě o dost drobnější. Je ale skvělým lovcem ryb, číhá na větví a jako torpédo se potápí pod hladinu i pro nejmenší rybičku. U vody často zahlédneme také tmavého ptáka s roztaženými křídly – je to kormorán, který si suší křídla. I když jsou kormoráni schopní plavci a ryby jedy ke každému chodu, jejich peří není voděodolné jako u kachen, musí se proto sušit na sluníčku.

Dokresli ledňáčky:

Elektronická turistická karta Posázaví

Turistická oblast Posázaví má novou turistickou kartu, která umí provést návštěvníka po turistických zajímavostech a doporučit jim také služby při jejich pobytu.

Pro provoz regionální karty využíváme uni-kátní aplikaci Uneeqly, díky které propojujeme podnikatele a turistickou oblast s jejich zákazníky nebo turisty pomocí digitálních věrnostních programů a dalších inovativních nástrojů. Rozšiřujeme tak možnosti propojení nabídky s poptávkou a přispíváme k navázání, zkvalitnění a udržení vztahu se zákazníkem. Díky Uneeqly osloví podnikatelé více svých zákazníků a mohou s nimi budovat vztah napřímo, bez dalších skrytých nákladů. Informace o propagačních akcích či sdělení jsou doručovány na mobilní telefony zákazníků.

Zavedení digitálního věrnostního programu v rámci regionální karty vyžaduje výrazně nižší investici, než nabízejí fyzické alternativy. Stačí zaregistrovat firmu pomocí webového rozhraní a zveřejnit například speciální nabídku, oznámení nebo věrnostní program.

Nabídky jsou pak okamžitě viditelné všem uživatelům aplikace Uneeqly, kteří se nacházejí v okolí a hledají podobné služby. Uživatelé pak nemusí poskytovat žádné osobní údaje, aby mohli nabídky využít. Aplikace umožňuje uživatelům načítat věrnostní body zcela nezávisle díky ověření přesné polohy a času, což zabraňuje pokusům o zneužití systému a snižuje nároky na obsluhu podniků či turistických cílů.

Největší výhodou aplikace je synergický efekt – Posázaví aplikaci snadno propaguje mezi turisty i místními obyvateli, čímž se stává atraktivním pro podnikatele, kteří zde mohou propagovat své služby. Další výhodou jsou nízké náklady na zřízení a provoz služby, díky čemuž je dlouhodobě udržitelná i s malým rozpočtem. Systém je udržitelný i z hlediska ekologické zátěže a nároků na lidské zdroje, protože pro své nastavení a průběžnou údržbu nevyžaduje speciální znalosti.

Co s Uneeqly získáte?

- věrnostní systém formou aplikace s mnoha dalšími inovativními funkcemi,
- mobilní aplikaci, pomocí které můžete začít okamžitě komunikovat se svými lokálními zákazníky i zcela novými,

- aplikaci můžete začít okamžitě využívat bez nutnosti tisknout razítkovací či plastové kartičky, vaši zákazníci ji mají vždy po ruce,
- Uneeqly vždy doručí vašim zákazníkům nabídky vašeho podniku napřímo a zároveň se automaticky propíše na sociální síť,
- ušetříte čas s nastavováním sociálních sítí a tiskem karet všeho druhu.

Pro koho je naše regionální karta určena? Samozřejmě pro podnikatele, turisty, návštěvníky regionálních institucí, muzeí a všechny zájemce, kteří chtějí mít aktuální výhody, nabídky a zážitky ihned po ruce.

V současné době pracujeme na integraci databáze Kalendáře akcí z turistické oblasti Posázaví a napojení na sociální síť Posázaví. Návštěvníci či obyvatelé budou mít tak u sebe vždy aktuální přehled toho, co se v místě jejich aktuálního pobytu či pohybu děje a díky on-line propojení se mohou dostat až do fáze zakoupení vstupenky.

Aplikace je moderní formou mobilního marketingu zacíleného přímo na konkrétní osoby, které do regionu přijely nebo zde bydlí a hledají možnosti pro trávení volného času.

Václav Pošmurný

Krátce z cestovního ruchu

- Pokračovala spolupráce s francouzským městem Sainte-Agnès, a to v osobní rovině. Bohunka s Vaškem tradičně navštívili Lucii s Helenkou, Češky, které našly druhý domov v této francouzské vesničce na Azurovém pobřeží. Přivezli jim nové propagač-

ní materiály i regionální výrobky Posázaví a pozvali je k návštěvě Čech – konkrétně na lednovou zabijačku do Přestavlk.

- Ani letos jsme nevynechali prezentaci regionu na Tankovém dnu ve Vojenském tech-

nickém muzeu v Lešanech, který přilákal tisíce lidí.

- Podzimní setkání informačních center se uskutečnilo v Zahradách Myšlín.

Místní akční plán vzdělávání nastartoval spolupráci mezi školami v Posázaví

Navázání spolupráce mezi školami i zřizovateli navzájem je velkým bonusem Místního akčního plánu vzdělávání (MAP), který od roku 2015 realizuje Posázaví o.p.s. Zapojeno je do něj 23 základních, 29 mateřských škol (některé školy mají zároveň ZŠ i MŠ) a 2 základní umělecké školy v regionu. Součástí MAP byly vzdělávací akce pro pedagogy i rodiče, setkání se zřizovateli a také tvořivý projekt pro děti.

„Ptali jsme se zástupců škol, řídicího výboru i zřizovatelů – a z jejich odpovědí je patrné, že většinou velmi oceňují, že MAP nastartoval spolupráci škol v regionu. A zdaleka nejen jich. Pomohl také rozvinout dialog mezi jejich zřizovateli, nebylo totiž běžné, aby si zástupci měst a obcí spolu sedli k jednomu stolu a společně se bavili o problémech, které řeší, a sdělovali si, jak by si mohli být vzájemně nápomocni,“ uvedla koordinátorka MAP Jana Čechová.

MAP se realizuje po etapách, na konci listopadu 2023 skončí MAP III, který začal

v září 2022. „V jeho průběhu jsme neměli finance na to, abychom pro školy organizovali vzdělávací akce, zpočátku jsme to brali jako určitý handicap, nicméně pak jsme velmi efektivně využili ten čas k tomu, abychom dali školám, potažmo pedagogy, dohromady a bychom zorganizovali setkání, kde spolu mohli sdílet svoje zkušenosti. Myslím si, že bylo velmi přínosné, že tady vykristalizovala velmi zajímavá skupinka pedagogů, kteří se bez nadsázky stali místními lidry ve vzdělávání. Jsou to lidé, kteří jsou schopni inspirovat ostatní a posouvat vzdělávání v regionu o kus dál,“ dodala Jana Čechová.

Od prosince 2023 do prosince 2025 by se měl realizovat MAP IV. Jeho součástí by zase mělo být široké spektrum vzdělávacích akcí nejen pro pedagogy, ale také pro zástupce vedení škol, žáky a jejich rodiče. Počítá se také s oblíbenými kavárničkami matikářů, češtinářů a mateřských škol nebo s projekty pro děti. Organizovat se budou setkání pedagogů MŠ, ZŠ a SŠ i setkání asistentů pedagoga a pedagogů z různých škol. Budou

pokračovat i facilitovaná setkání pedagogů a dalších profesí nad konkrétními případy z pedagogické praxe i setkání se zástupci kooperujících organizací a institucí, např. OSPODu, policie, zdravotníků, pedagogicko-psychologických poraden, středisek výchovné péče a rané péče. Se zřizovateli se bude spolupracovat na řešení aktuálních témat, podpoře škol, koordinaci a sdílení zkušeností.

V rámci projektu MAP IV vznikne 5 pracovních skupin, a to Pracovní skupina pro podporu moderních didaktických forem vedoucích k rozvoji klíčových kompetencí, Pracovní skupina pro financování, Pracovní skupina pro rovné příležitosti, Pracovní skupina pro čtenářskou gramotnost a Pracovní skupina pro digitální kompetence. Novým projektem v MAP IV budou ukázkové hodiny češtiny, matematiky a informatiky. Jako nová platforma vznikne Svépomocná skupina zaměřená na zavádění a uplatňování principů wellbeingu ve školách.

jt

Sto naplněných let Zdeňka Sternberga

Sto let od narození Zdeňka Sternberga – šlechtice, občana a hospodáře – uplynulo 15. srpna 2023. Jeho mimořádná osobnost je dosud ve společnosti živá a inspirující, vždyť odešel před pouhými dvěma lety a zanechal za sebou nejen mravní étos a zkušenosti z pohnutého života, ale také vzpomínky na svou vlídnost a smysl pro humor.

Ne každý dostane příležitost prožít téměř sto let a ještě méně lidí dokáže svůj čas prožít a využít tak plně jako Zdeněk Sternberg. Jeho osobnost formovalo dětství v rodině potomků starobylého českého rodu – přísní i laskaví rodiče, kteří svých devět dětí vedli k pokoře, slušnosti a víře. Díky tomuto pevnému ukotvení zvládl projít nejen radostnými, ale také temnějšími peripetiemi svého života, které se dost často kryjí s temnějšími kapitoly z české historie 20. století.

V československé společnosti na sklonku léta 1945 ještě doznívala euforie z konce

světové války, ale jméno Sternberg už se nemohlo objevit mezi studenty státem protežované zemědělské univerzity. Zapsal se tedy ke studiu práv, ale přestože všechny předepsané zkoušky absolvoval, nebylo mu dovoleno odpromovat. To už je rok 1950 a Zdeněk Sternberg zjišťuje, že nejprůhodnější způsob, jak se schovat před státní bezpečností, která odhalovala jeho ilegální převaděčskou činnost, je povinná vojenská služba. Ve stejné době, kdy na milimetr ostříhaný vysoký mladík rukuje do československé armády, ovšem vznikají Pomocné technické prapory (PTP) určené pro převýchovu politicky nespolehlivých branců. A tak stejným rozkazem, který oceňoval Sternbergovu střeleckou zručnost, je tentýž poslán k útvaru PTP, kde nesměl sloužit se zbraní.

Ani pět let tvrdé dřiny v karvinských dolech a následně dvanáctiletá práce kulisáka v Hudebním divadle v Karlíně ho nepoznala tolik jako brutální nátlak StB, která ho v polovině 60. let nutila ke spolupráci. Po srpnu 1968 tak využil platné výjezdní doložky a odešel s rodinou do emigrace. Nejen že se potřeboval rodinou doemigrovat, ale chtěl dát svému synovi lepší budoucnost. V Rakousku se z pomocné kancelářské síly vypracoval na zástupce ředitele potravinářského koncernu. Když koncem roku 1988 odcházel do penze, představoval si, že bude obyčejným rakouským důchodcem.

Restituční zákon z roku 1991 mu však nedovolil užít si důchodu a udělal z něj podnikatele v zemědělství a cestovním ruchu, protože se

začal starat o rodové hospodářství včetně hradu v Českém Šternberku. Sám sebe označoval jako hospodáře a neměl ambici majetek hromadit, ale spravovat ho, zhodnocovat a zvelebovat, aby na další generaci přešel v mnohem lepším stavu, než v jakém ho sám získal. Věnoval tomu posledních bezmála třicet let svého života, které už prožil doma na hradě Český Šternberk. Zdeněk Sternberg měl hrad velice rád. Říkal, že výhled dolů do údolí na řeku Sázavu nikdy nezevšední.

Na hradě Český Šternberk Zdeněk Sternberg po zbytek života bydlel se svou manželkou Alžbětou, rozenou Hrubou z Gelenj (28. 2. 1929 – 6. 2. 2021), s níž se oženil v roce 1955. Pohřbeni jsou ve sternberské hrobce ve Stupně u Radnic. Správu sternberského hospodářství v Posázaví a na Rokycansku převzal jejich syn Filip (*1956), který je právníkem a žije střídavě v Rakousku a v Česku.

Zdeněk Sternberg byl výjimečným člověkem a velkou osobností s morálními hodnotami, kterými přirozeně ovlivňoval své okolí. Velice si vážil práce svých zaměstnanců a snažil se nejen dobře obhospodářovat rodový majetek, ale také – stejně jako generace jeho předků – cítil odpovědnost za prostředí, ve kterém žije a pracuje. Podporoval nejrozličnější charitativní a neziskové organizace, místní spolky a byl také neoficiálním patronem několika kostelů. V roce 2005 mu prezident republiky udělil medaili Za zásluhy. Roku 2020 vyšlo nové vydání jeho knihy Sokolnictví – příručky o lovu s dravými ptáky, která byla napsána a vydána na sklonku 60. let, ale už se nesměla dostat ke čtenářům.

Správa hradu Český Šternberk

Kniha Sokolnictví – unikátní vzpomínka na Zdeňka Sternberga

Populární publikace Zdeňka Sternberga Sokolnictví, která byla první knihou v naší literatuře věnovanou jednomu z nejstarších způsobů lovu, vyšla poprvé před více než 50 lety. Rozšíření vydání z roku 2020 je doplněno o kapitoly z novodobých dějin.

Kniha Zdeňka Sternberga je pro sokolníky jednou z nejdůležitějších publikací. Představuje kus evropské sokolnické historie. Výpravná publikace vyšla v exkluzivním rozšířeném vydání u příležitosti 10. výročí zápisu českého sokolnictví na seznam nemotného kulturního dědictví UNESCO. Jádrem publikace je kniha Sokolnictví, v níž Zdeněk Sternberg na základě vlastních zkušeností podrobně popsal zákonitosti lovu zvěře pomocí cvičených dravců. Věnuje se v ní his-

torii sokolnictví, popisuje dravce vhodné k lovu, předkládá podrobný rozbor obecných zásad sokolnického výcviku.

Editor Jaroslav Pelíšek knihu doplnil o kapitoly z novodobých dějin. Připomíná mimo jiné založení Klubu sokolníků při Československém mysliveckém svazu v roce 1967, zápis českého sokolnictví jako nemotného kulturního dědictví UNESCO v roce 2010, znovuzrození výškového sokolnictví v českých zemích nebo biologickou ochranu letišť. Představuje klub Falconia, Dům sokolníka na Pražském hradě i pomyslnou síň sokolnické slávy. V rozšířeném vydání knihy o 280 stranách je velké množství barevných fotografií a autorských kreseb Petra Indí Straky.

Sokolnictví patří k nejstarším památkám na seznamu UNESCO – umění lovu s dravými ptáky je staré více než 5000 let. V některých dobách bylo nejpoužívanějším způsobem lovu, v jiných bylo zase nedílnou součástí nejvyšší politiky. Draví ptáci byli nejcenějším platidlem králů a dodnes jsou symboly mnoha národů.

V českých zemích má sokolnictví tradici dlouhou téměř 1500 let. Tuzemští chovatelé dravých ptáků jsou celosvětově uznávanými kapacitami, jejich svěřenci se honosí mnoha úspěchy a tituly. Čeští sokolníci také aktivně spolupracují s ochránci přírody na návratu ohrožených ptáků a dravců zpět do volné přírody.

jt

Ve Dvoře Prak je Muzeum toho, co tahali koně

Kočáry, žebříňáky, sáně, pluhy a další zemědělské stroje a závodní vozíky jsou k vidění v Muzeu toho, co tahali koně, které vzniklo v bývalé sýpce Dvora Prak u Drahňovic. Představuje historický průřez toho, co dokázala a dodnes dokáže rozpohybovat koňská síla. Mezi exponáty je mimo jiné kočár, který se objevil v pohádkové komedii Oldřicha Lipského Tři veteráni.

„Když jsem před lety sháněl historické kočáry, podařil se mi jeden koupit od pana Absolona z Benešova. Je to kočár, ve kterém se natáčeli Tři veteráni,“ řekl majitel Jan Tupý. K dalším exponátům se dostal náhodou – několik získal od lékaře z Městečka. Když od něj chtěl koupit další kočáry a zemědělské stroje, dověděl se, že už je nemá – nechal je prý spálit. Když se pak rozkřiklo, že na Praku otevře muzeum, začali se mu ozývat další lidé. Někdo nabídl žebříňák, někdo secí stroj... A sbírká se neustále rozrůstá.

Dvůr Prak býval kdysi poplužním dvorem. Leží v místech, odkud byl podle pověsti ostřelován z obléhacího praku nedaleký hrad Český Šternberk. Statek je centrem chovu lipických koní v České republice. Zaměřuje se na venkovskou turistiku, nabízí ubytová-

ní ve stylovém penzionu i jedinečné prostory pro svatby, oslavy, konference a další firemní akce. Na objednávku zajistí také občerstvení.

www.dvurprak.cz

jt

Tloskov Fiction: Když spektál léčí

Ti dva jako by z oka vypadli filmovým gangsterům Vincentu (John Travolta) a Julesovi (Samuel L. Jackson) z kultovního snímku Quentin Tarantina *Pulp Fiction*: Historiky z podsvětí. Jiří Bittner a Ondřej Horváth s nimi ale mají společné jen jedno – gangstery (ale nejen je) si také zahráli ve filmu. Jmenuje se *Tloskov Fiction*, je svérázným remakem Tarantinova díla a svým způsobem určitě vstoupí když ne do dějin kinematografie, tak alespoň do dějin terapie. „Naši“ dva herci jsou totiž klienty Centra sociálních služeb (CSS) Tloskov. A natáčení tohoto „ryze improvizacího arteterapeutického spektaklu“ bylo nejen pro ně nezapomenutelným zážitkem.

„Vůbec to neměl být film, my jsme vlastně natočili něco, co nemělo být. Chtěl jsem původně natočit s kluky gangsterku, protože ta jejich podoba s filmovými hrdiny je geniální. Akorát těžko natočíte gangsterku, když chce jeden hrát princeznu a druhý anděla,“ řekl s úsměvem ředitel CSS Tloskov Matěj Lipský, mimochodem vnuk Lubomíra Lipského (1923–2015). Právě na legendárního herce chtěli filmem vzpomenout. Na projektu se navíc pracovně spojily rodiny

Lipských – koproducentem a střihovým supervizorem byl Dalibor Lipský, syn Lubomírova bratra, vynikajícího režiséra Oldřicha (1924–1986).

Podle Matěje Lipského mělo natáčení zpestřit letní pobyt v centru klientům, kteří z různých důvodů nemohli odjet ke svým rodinám. „Borek (Dalibor Lipský) mi určitě potvrdí, že když přijedou filmaři, je to veliký humbuk, a tak jsme takový humbuk udělali v Tloskově. Cíl byl jasný – kdo se tady bude „motat“ kolem toho filmu, uděláme z něj spolupracovníka štábu, a to se povedlo. Ale naši klienti se to dovedli až v září na premiéře v pražské Lucerně,“ dodal Matěj Lipský. A tak se v závěrečných titulcích snímku objevila vedle profesionálů i jména dalších tloskovských obyvatel, třeba Pavla Jirátky coby dokumentárního kameramana. Podle Matěje Lipského byl terapeutický přínos projektu velký. „Jednak kluci během natáčení úplně pookřáli..., ale zážitek to byl samozřejmě i pro všechny ostatní. V Tloskově je krásné ticho a klid, ale když tam jsou filmaři a naruší tu každodennost a najednou se tam děje něco, co se běžně neděje, tak je to velice zajímavé. Když vytrhnete člověka z té jeho ru-

tiny, tak mu vlastně dáváte nějaký nový elán do života, a to se nám velmi povedlo,“ dodal.

Pěťadvacetiminutový snímek vznikl s přestávkami čtyři roky. Začal se točit v roce 2019, bez scénáře, dialogy se tvořily až na místě. „Celé to bylo jedna velká improvizace, to se nedalo ukočírovat,“ smál se režisér Jakub Vlachynský. „Řeknete ‚akce‘ a pak ‚stop‘, a oni na vás, že ještě chtěli něco říct, tak se jede dál. Je to jako když děláte orientační běh, máte dané zastávky a snažíte se do nich trefit. Také jsme měli body, kterými se mělo „běžet“, ale jak se poběží, to už nebylo na nás, to bylo výsledkem génia těch dvou chlapců, Jiřího a Ondřeje,“ dodal s tím, že největší kus práce pak čekal na střihače.

Film je o návštěvě obyvatel vyspělejších částí vesmíru – Dona (Jaroslav Dušek) a Hermana (Ivan Franěk) na Zemi. Po 300 letech přijeli zkontrolovat, zda se chod dění ubírá správným směrem. Mimozemský počítač jim vybral za respondenty (rozuměj zástupce lidstva) dva klienty Centra sociálních služeb v Tloskově. Čtveřice herců a neherců pak vytvořila bizarní kaleidoskop improvizovaných obrazů ze života obyvatel planety Země,

v němž nebyla nouze o úsměvné historky ani filozofická zamyšlení. Ivan Franěk přiznal, že v podobném snímku ještě nikdy nehrál. „Byl to krásný zážitek, kluci byli fantastičtí. A Borkovi Lipskému, který to dobře sestříhal, můžeme poděkovat, že se to povedlo. Protože tam bylo hrozně moc momentů, kdy jsme byli odepisáni nejenom my s Jardou, ale celý štáb. Čekali jsme, s čím Jirka s Ondřejem přijdou a museli jsme na to reagovat, bylo to nádherný. Jarda je v tom specialista, já jsem se trochu vezl, ale bylo to úžasné,” poznamenal.

Historiky z natáčení

V besedě po premiéře, která se odehrála v září v pražském kině Lucerna, si oba hlavní tloskovští protagonisté natáčení moc pochvalovali. Ve filmu se dočkali i svých vysněných rolí – Jirka se v jednom obraze proměnil v princeznu, s Ondřejem pak byli také andělé, policajti nebo doktoři. Oba pak shodně tvrdili, že by další filmovou nabídku neodmítli. A svým bezprostředním vystupováním nakonec „odbourali” i premiérové publikum. „Jarda byl výbornej. A Ivan taky, má to v krvi,” odpověděl Jiří na otázku, jak se mu hrálo s Jaroslavem Duškem a Ivanem Fraňkem. „Jarouš a Ivánek byli roztomilí,” přitakal Ondřej. Natáčení ho prý moc bavilo. „No je to dobrý pocit a já se taky tak cítím, že bych byl ještě dál herec,” přiznal a přidal také několik historek z natáčení. Třeba tu, když v policejních uniformách zastavili Dona a Hermana v americkém bouráku (vesmírní inspektoři ve filmu také několikrát změnili kostýmy), chtěli po nich doklady a žádali test na alkohol. „Museli jsme vyše-

třít Jardu Duška, protože on byl už trochu nalitej, já jsem mu říkal Jardo, ukaž mi občanku a průkazku,” rozesmál Ondřej přítomné. Dodal, že „provinilce” chtěli odvézt na policejní stanici, aby s nimi sepsali protokol a aby od nich vybrali pokutu 10 000 korun. V dalším obraze ale bylo vidět, že jejich policejní auto do cíle nedorazilo a nabouralo do stromu. Na zemi u něj leželi Don s Hermanem, nad nimi se skláněli dva andělé (Jirka a Ondra). Inspektory ale do nebe hned nevzali, dali jim ještě šanci žít. V navazujícím záběru proto bylo vidět Dona ležícího na operačním stole, jak nad ním diskutuje „chirurg” Ondra se svým asistentem Jirkou. „Dělali jsme Jarouškovi operaci, měl to strašně ošklivý,” popsal Ondra. „Byl úplně zhnisaný, strašně zanícený,” barvitě popisoval Jirka. „Hlavně, že se operace povedla, šlo nám to dobře,” pochválil se Ondra. „Až na to, žes ho seknul, až z něj tekla krev jak z potoka,” rozesmál Jirka kinosál.

Před kamerou... za kamerou

„Netušil jsem, že to bude taková legrace, že to bude tak zajímavé a obohacující,” řekl kameraman Tomáš Drdáký. Když mu prý zavolala produkční Jiřina Šimková, jestli by s nimi nechtěl dělat film, řekl, že nemůže. „A ona se jen zeptala, kdy budeme točit,” smál se. Přiznal, že měl na začátku obavy. „Jenomže vy jste byli opravdu skvělí, všechno to fungovalo bezvadně, takže děkuju moc, že jsem se mohl zúčastnit,” vysekl poklonu celému týmu. Jeho členem byl i tloskovský klient Pavel Jirátko, který se ujal dokumentární kamery. „Chtěl bych moc poděkovat celému

štábu, který u nás doma natáčel. Ta technika byla za tolik milionů a to je odvaha nám tu techniku půjčit, že se nebáli. Bylo to takové kamarádké, protože když se natáčí takový veliký film, tak jsou všude pásy, aby se tam nemohlo pohybovat, ale my jsme do toho byli zapojení... Děkuji, že jste mohli být u nás doma, že jste poznali i jiné prostředí, než když natáčíte někde jinde, že jste poznali dobrý lidi, naše tety i pana ředitele a celý ten tým, že jste ani nás nevyhazovali, že jste nás přijmli do štábu. A já můžu mluvit za klienty, kteří tady byli na jevišti, všem moc děkujeme a myslím si, že to budou velký vzpomínky,” řekl Pavel Jirátko.

Produkční Jiřina Šimková se netajila tím, že začátky natáčení se zdály být složité. „Náš původní štáb se skládal z osmi lidí, z toho byli čtyři herci, jenomže nakonec nás bylo asi 25,” řekla. Poděkovala jednomu ze sponzorů, který týmu zapůjčil profesionální techniku. Vzpomněla také na první natáčecí den, kdy se profesionální kameramani a technici připravovali na běžnou práci, jak byli zvyklí. „Stála jsem vzadu a koukala se, nejdřív vůbec nikdo netušil, co se to děje, ale pak se do toho všichni tak fantasticky zapojili, že od samého začátku to nebyla práce, to byl příběh. Příběh, který je dobrý, žije, žít bude a zato vám moc děkujeme, vám všem z Tloskova,” uzavřela.

Druhou premiéru měl film 27. září v Centru sociálních služeb v Tloskově.

Foto Markéta Šedivá
jt

Benešovský Běžecký Festival pomohl sedmileté Elišce

Sedmiletá Eliška, usměvavá holčička, která do života vstoupila s těžkým autismem, byl věnován výtěžek letošního charitativního závodu Benešovského Běžeckého Festivalu. Na hipoterapii, případně jinou rehabilitaci a osobní asistenci (díky níž by dívka mohla příští rok jet třeba bez rodičů na tábor) se podařilo vybrat 65 000 korun. Uvedená suma je vedle startovního ze závodu také výsledkem sbírky, kterou pro Elišku pořádá Nadace Zlatá hvězda ve spolupráci s Ranou péčí Centra sociálních služeb Tlozkov (CSS Tlozkov). Sběrka ještě není uzavřena, do kasičky v knihkupectví Daniela na Masarykově náměstí v Benešově mohou zájemci přispět až do konce letošního roku.

„Eliška na první pohled vypadá jako úžasná, úplně normální holčička. V její rodině jsem byla rok odbornou poradkyní. Když proto při běžeckém festivalu přišla na stadion s batůžkem, připravená situaci zvládnout, uvědomila jsem si, jaké je za tím úsilí. Není to totiž tak jednoduché, jak to vypadá. Eliška se musí všechno dlouhodobě vysvětlovat, někdy k tomu potřebuje vizualizaci, nějaké obrázky, aby její mozek zpracoval všechny informace a vnější vlivy, které na ni působí. Laikovi přijde normální, že všechno funguje, ale my víme, jaký kus práce a energie celé

rodiny k tomu je třeba. Eliška byla pro nás obrovským překvapením. Do běhu se s ní zapojila celá rodina, Eliška dokázala oběhnout dvakrát stadion – jednou sama, podruhé na ramenou tatky – a měla z toho obrovskou radost. Společně zvládli i rozhovory, oficiální zahájení běhu a předání šeku,“ řekla PhDr. Radka Jiroušková, vedoucí Rané péče CSS Tlozkov/Benešov, která rodinám s dětmi se zdravotním znevýhodněním podává pomocnou ruku. Podobné zážitky jsou podle ní pro všechny obrovským naplněním, radostí a odměnou. „Vidíme, že má smysl to dál zkoušet. Snažíme se rodinu podpořit tak, aby stále zkoušela vše, i když je někdy velmi těžké, že společně pojedou na dovolenou, půjdou do zoologické zahrady. Mnohdy je to velký problém, Eliška se ‚zasekne‘, zůstane ve svém světě a nezvládne funkční spolupráci. Benešovský festival si ale krásně užila, byla hrdinkou dne,“ dodala Radka Jiroušková.

Letošní charitativní závod chtěl podpořit rodinu, v níž není dítě s viditelným handicapem, ale přesto má velké problémy se socializací a obyčejným životem. Maminka s takovým dítětem většinou zůstává v izolaci, nemůže nastoupit do práce. „Naším cílem proto bylo poukázat také na potřeby dětí, na kterých není hned vidět, že mají nějaký problém. Laická veřejnost je ale bohužel mnohdy stigmatizuje, že jsou nevychované a rodiče se o ně nestarají. Opak je však pravdou,“ připomněla Radka Jiroušková. Upozornila, že pro děti s podobnými problémy je těžké najít nějaké volnočasové aktivity a kroužky. Maminky jim proto věnují všechny svůj čas, a to i na úkor zdravých sourozenců. „To

jsou věci, které si moc neuvědomujeme, pro maminky musí být tíživé rozdělit si čas mezi děti v rodině, někdy je to nereálné, protože veškerá péče směřuje tam, kde je nutné řešit problém,“ uvedla Radka Jiroušková. Eliška vybrané peníze pomohou s asistencí v odpoledních hodinách mimo školu a pevně věříme, že se podaří zajistit i volnočasové aktivity, a to ve spolupráci se společností Rytmus o.p.s.

Každodenní život Elišky ztěžuje kromě závažného narušení schopnosti porozumění a komunikace také porucha příjmu potravy. Pochopit emoce a okolní svět jí pomáhají nejrozličnější pomůcky, hry a terapie. Velké problémy má však také s jídlem, několik dní nejí vůbec – pouze pije –, potom vybírá z mnoha možností, ale sní jen pár kousků. Rodina proto začíná spolupracovat se Školou papání, která s dítětem pracuje individuálně, terapie jsou ale velmi nákladné.

Podpora Elišky byla další akcí, kterou se Raná péče CSS Tlozkov přihlásila k letošnímu Týdnu rané péče. „Proběhl v květnu pod heslem Stavíme mosty a poukázal právě na týmovou podporu rodin, dětí a týmovou mezioborovou interdisciplinární spolupráci. Raná péče staví mosty mezi obory a my po celý rok v rámci Asociace rané péče a poskytovatelů připravujeme různé programy právě na toto téma. Zapojili jsme do toho i podporu Elišky a bude to také tématem listopadové Konference rané péče, která má název ‚Dítě v ohroženém vývoji – stavíme mosty‘,“ shrnula Radka Jiroušková.

jt

Novinky v divišovské knihovně

První novinkou je změna knihovnice. Hana Marešová, která zde pracovala 14 let, přijala nabídku stát se na plný úvazek asistentem pedagoga v místní škole. „Ke dni 31. 8. 2023 tedy skončila a my jí tímto děkujeme za její práci a přejeme jí mnoho pracovních i osobních úspěchů,“ uvedl starosta Divišova Zdeněk Pekárek. Novou knihovnicí se od 1. září stala Kateřina Škvajnová. S jejím nástupem se změnila i otevírací doba knihovny, kterou mohou zájemci navštívit v úterý od 14.00 do 18.00, ve čtvrtek od 14.00 do 18.30 a v pátek od 9.30 do 15.30. Podle starosty bude

třeba udělat také spousta organizačních změn. Uzavřít knihovnu alespoň po dobu těchto činností, což by bylo nejjednodušší, však nehodlají. „Přichází podzim, sychravé počasí, brzké stmívání a k tomu patří teplé ponožky, čaj a především právě dobrá kniha. Veškeré úpravy proto proběhnou za běžného provozu. Žádáme návštěvníky o velkou shovívavost. Bude docházet k zásadním změnám, které vyžadují velké přípravy a reorganizaci,“ řekl starosta.

Veškeré knihy budou podle něj převedeny do elektronické evidence, čímž se vytvoří větší

přehled o sbírkách knihovny. Ty budou také přehledně rozčleněny podle žánrů a autorů. Knihovna bude čtenáře informovat o zajímavostech ze světa knih a bude se jim také snažit více přiblížit prostřednictvím připravovaných akcí. „To vše zabere spoustu času i energie, ale věříme, že to bude stát za to,“ dodal starosta. Po spuštění elektronického systému budou podle něj také do elektronické evidence postupně převedeni všichni čtenáři – než se tak stane, budou jim odpuštěny členské poplatky.

jt

Divišovské koupaliště letos navštívilo téměř 13 000 lidí

Přírodní biotop v Divišově letos opět lákal k vodním radovánkám. Během sezóny od 15. června do 20. září sem zavítalo bezmála 13 000 návštěvníků. Někteří přišli jednou, jiní se sem vraceli. „Děkujeme všem, kteří nás přišli navštívit. Těm, co nás navštívili víckrát, patří dvojnásobný dík. Vážíme si

toho, že se k nám (doufáme, že rádi) vracíte,“ říká starosta Zdeněk Pekárek. Ocenil také, že návštěvníci byli na sebe opatrní a nedali plavčíkům tolik zabrat. „Největší díky ale patří našim brigádníkům a správci. Bez nich by to nešlo,“ dodal starosta.

Váží si také každé zpětné vazby od návštěvníků, ať je pochvalná, nebo kritická. Díky tomu mohou služby zlepšovat a dál posouvat – vidět by to mělo být už v příštím roce, kdy městys chystá několik změn.

Divišovské koupaliště je v provozu od roku 2019. Nabízí koupání ve vodě čištěné soustavou filtrů, UV lamp a rostlin, tedy bez chemie. V areálu je i možnost občerstvení. Biotop vznikl na místě původního koupaliště ze

30. let minulého století, které později sloužilo jako hasičská nádrž. Celkové náklady na jeho vybudování byly kolem 20 milionů korun a z drtivé většiny byly hrazeny z vlastních prostředků obce, kraj na to poskytl dotaci 1,7 milionu korun.

jt

Mateřské centrum Hvězdička oslavilo 20. narozeniny!

V roce 2003 založila skupinka maminek v Benešově Mateřské centrum Hvězdička a dala pevné základy organizaci, která už dvacet let připravuje nejrůznější akce a aktivity pro rodiny s dětmi. A jak probíhala narozeninová oslava? V hlavní roli byly samozřejmě děti. Organizátorky z Hvězdičky pro ně v sobotu 9. září připravily zábavné pohádkové odpoledne v areálu benešovských koupadel na Sladovce. Holčičky a kluci zde mohli plnit 13 zábavných disciplín inspirovaných pěti oblíbenými pohádkami. Mohli si také zaskočit v nafukovacích hradech nebo se po vodní hladině nádrže nechat povozit na raftech.

V rámci oslavy došlo i na narozeninový dort. Ten pro děti připravili pejsek s kočičkou. Rodiče a mnohé děti pod maskami poznali dvě hlavní organizátorky z Hvězdičky Mar-

tinu Götzovou a Blanku Škorpovou, které odhalení dortu spojily s krátkou humornou scénkou. Dort byl složený z malých perníkových hvězdiček, aby jeho „kousek“ vystačil na všechny děti.

Zábavné odpoledne se neslo v příjemném a pohodovém duchu. Milé bylo i to, že se zde setkala velká část maminek, které stály u zrodu Hvězdičky – Jana Čechová, která celých 20 let z pozice předsedkyně mateřského centra zastřešuje. Dále například Iva Sadílková, která ve Hvězdičce vede kroužek Hrajeme si na divadlo a je hlavní osobou při přípravě pohádkových představení, Jana Rendová, která má na starosti účetnictví a má za sebou řadu pohádkových rolí, nebo Šárka Kubů, Petra Járová, Dana Jelínková, Lenka Veselá či Monika Pospíšilová, které také vystupují v pohádkových představeních

organizovaných Hvězdičkou a rovněž pomáhají, když je to potřeba. A nejenom tomu bylo i při narozeninové oslavě. V maskách pohádkových postav provázely děti jednotlivými disciplínami. Na narozeninovou oslavu přišly také Iveta Hronková s Ladou Pavlíčkovou, které už sice v mateřském centru aktivní nejsou, ale před dvaceti lety svou aktivitou také významně přispěly k jeho založení.

Dvacet let je dlouhá doba, jak v životě organizace, tak v životě lidském. Do Hvězdičky stále přicházejí nové maminky. Pravdou však je, že těch aktivních, které by chtěly vést kroužky, spoluorganizovat program v herně nebo se podílet na organizaci, je méně, než tomu bylo v začátcích činnosti centra. Nabízí se tedy otázka, zda se v Benešově můžeme těšit na další roky s Mateřským centrem Hvězdička. Zda týmu organizátorek nedoráží po těch dlouhých letech síly a energie organizovat pro rodiny s dětmi všechny kroužky, cvičení, herničky, besedy, přednášky nebo akce pro širokou veřejnost. Jejich odpověď zní: Těšíme se na další pokračování. I pro 21. sezonu připravujeme pestrý program.

Jana Čechová, předsedkyně MC Hvězdička

Na návštěvě ve Vysokém Újezdu

K trvalému pobytu je tu přihlášeno 195 lidí, není tu škola, zdravotní středisko, obchod ani hospoda. Přesto se místní nenudí. Pořádají Den matek, Halloween, pálení čarodějnic, stavění máje, rozsvěcení vánočního stromku, kulinářské akce, taneční zábavy, nohejbalový turnaj, rybářské závody, posvícení, rozsvěcení kostela v zimním období, obecní zájezdy... docela zajímavý výčet na tak malou obec, co říkáte? Vítejte ve Vysokém Újezdu!

„Žije se tu dobře,“ říká starosta Aleš Janda. Dlouholetým starostou Vysokého Újezdu byl už jeho otec, Aleš Janda ale převzal štafetu po Jiřím Dvořákovi, který pak byl až do své smrti v roce 2021 jeho mentorem. „Jestli jsem to měl v krvi, netuším, nikdy jsem na to nepomýšlel. Dlouho jsem bydlel v Praze, pak mě ale místní oslovili... a už jsem ve funkci třetí volební období,“ poznamenal s úsměvem. Chválí aktivní spoluobčany, kteří neváhají přiložit ruku k dílu, když je potřeba. V obci jsou dva sbory dobrovolných hasičů – zásahová jednotka z Vysokého Újezdu pomáhá třeba likvidovat padlé stromy nebo odstraňovat škody při lokálních povodních. SDH Vysoký Újezd ve spolupráci s obecním úřadem organizuje téměř všechny kulturní akce v obci a pomáhá při obecních brigádách.

V místní části Větrov si společenský život vzali za své aktivní občané. Svépomocí opravují nevyužívanou hasičárnu a vytvořili v ní zázemí pro spolkovou činnost, vybudovali hřiště na nohejbal. „Ve Větrově se lidi docela sdružili, tahají za jeden provaz, je tam výborná komunita, funguje to. Život tam šlape, lidi si k sobě našli cestu,“ dodal starosta. Z dalších spolků, které v obci působí, zmínil ještě myslivce a včelaře.

Investice do budoucnosti

Radost má starosta i z toho, že se podařilo vyřešit zásobování Vysokého Újezdu pitnou vodou. Obec má vlastní vodovod, díky němuž se jí daří držet cenu vody v únosné míře. Napojena je na něj většina nemovitostí. Řeší se také zásobování vodou ve Větrově, kde předloni vybudovali 100metrový

vrt. „Zatím jsme na něj napojili místní hasičárnu, do budoucna bychom chtěli vodovod rozvést po obci. Když ale hrábneme do země, chtělo by to rovnou vyřešit i kanalizaci s čističkou, je to ale všechno o penězích, sami bychom to zaplatit nedokázali, náklady jsou v desítkách milionů korun,“ uvedl starosta s tím, že odkanalizování v obci v současnosti řeší pomocí domovních čistíren a jímek.

Dostatečná vodovodní a kanalizační síť je podmínkou rozvoje každé obce. Ve Vysokém Újezdu ale podle územního plánu moc stavebních příležitostí není, protože obec je obklopena lesy. „Máme ve vlastnictví jeden stavební pozemek ve Vysokém Újezdu, který se snažíme zasíťovat, abychom ho mohli směnít s církví za pozemek mezi kostelem a farou, kde máme dětské hřiště. Potom máme v místní části Větrov větší pozemek asi na tři stavební parcely – necháme ho rozdělit, už jsme oslovili projektanta,“ vysvětlil starosta. V úvahu by tak podle něj přicházely pouze soukromé pozemky směrem na Nedvězí a Krňany.

Roční rozpočet Vysokého Újezdu se pohybuje kolem 3,5–4 milionů korun, z toho většinu „spolknou“ běžné provozní náklady a na investice už moc nezbyvá. „Snažíme se ušetřit nějaké peníze, potřebovali bychom je například na opravu místních komunikací ve Větrově, dotaci z ministerstva pro místní rozvoj jsme na to nedostali, takže jsme zainvestovali ze svého asi 600 000 korun aspoň

na drobné opravy,“ popsal starosta. V jiných oblastech byli podle starosty v dotacích úspěšní – s jejich pomocí opravili další místní komunikaci, vybudovali vodovodní vrt ve Větrově, vybavili klubovnu SDH, pořídili hasičské auto, chystají kompletní rekonstrukci veřejného osvětlení.

„Máme také v plánu zrekonstruovat střechu na obecním úřadě, příští rok na to chceme požádat o dotaci. Musíme také rozhodnout, jak celou budovu využít – je to bývalá škola, obýváme v ní pouze přízemí, v patře jsou další místnosti, je tam velká půda. Tíží nás stav obecních komunikací, chceme vyřešit dětské hřiště a budovu bývalé prodejny – potřebovala by rekonstrukci, ale prodávat ji nechceme,“ vypočítal starosta. Prodejna podle něj byla kdysi takovým komunitním centrem, kde se starší lidé scházeli, mohli si tam sednout, popovídat. Ze stejného důvodu chybí v obci i hospoda. „Máme aspoň dvě hasičské klubovny, kde se lidé setkávají na soukromých akcích, přednostně je ale využijí hasiči,“ konstatoval starosta.

O obci

Součástí Vysokého Újezdu, který leží pravděpodobně na historické takzvané Keltské, později Plavecké stezce, jsou osady Větrov, Pexův Luh a Lhota. Jeho dominantou je kostel Narození Panny Marie postavený v gotickém slohu v letech 1301 až 1340 v místech bývalé románské rotundy, později byl několikrát přestavěn. Další dominantou obce je budova školy z poloviny 19. století. Před druhou světovou válkou se zde vyučovalo ve čtyřech třídách, v roce 1983 byla škola pro nedostatek dětí zrušena. Za druhé světové války během vysídlení Neveklovska kvůli vybudování cvičiště SS byl Vysoký Újezd jako jeden z prvních vystěhován – řada obyvatel se sem už nevrátila.

jt

Terénní sociální služba – služba pro každého, kdo potřebuje pomoc

Terénní sociální pracovníci pomáhají osobám sociálně vyloučeným či ohroženým sociálním vyloučením či osobám sociálně slabším a znevýhodněným, které žijí ve venkovském prostředí.

Jednoduše řečeno: služba terénní sociální práce je určena především lidem s dluhy a exekucemi, osamělým osobám, bezdomovcům, lidem s nízkým příjmem, nezaměstnaným, závislým na alkoholu či drogách, lidem

s psychickými problémy, zdravotně postiženým, seniorům, jejich rodinám..., prostě komukoliv, kdo to potřebuje.

V Posázaví pracují terénní sociální pracovníci v rámci samostatné působnosti obcí. Najdete je na Sázavsku, Čerčansku, Týnecku, Bystřicku, Neveklovsku, Jílovsku i v obcích sdružených ve svazku CHOPOS. A pomáhat tu budou minimálně dalších šest let. Projekt, který odstartoval 1. ledna 2023,

realizují svazek obcí CHOPOS, RUAH o.p.s. a město Jílové u Prahy pod záštitou Posázaví o.p.s. Navázal na tři podobné projekty, které uvedené subjekty úspěšně realizovaly v uplynulých letech. V případě RUAH o.p.s. pokračuje dál i pod novým majitelem – v srpnu 2023 ukončila své působení v RUAHu bývalá ředitelka Marta Vacková a od září je RUAH propojen s domácí zdravotní péčí PROMEDICUS.

jt

Místa působnosti a kontakty na terénní sociální pracovníky v Posázaví:

Týnecko

Hana Kronovetrová, tel.: 733 741 028
e-mail: tynecko@obceblizelidem.cz
Okružní 520 (1. patro)
257 41 Týnec nad Sázavou

Sázavsko

Michaela Hamáčková, tel.: 733 741 052
e-mail: sazavsko@obceblizelidem.cz
Školská 434 (zdravotní středisko, 1. patro),
285 06 Sázava

Čerčansko

Klára Dvořáková, tel.: 733 741 046
e-mail: cercansko@obceblizelidem.cz
Sázavská 57 (budova obecního úřadu),
257 21 Poříčí nad Sázavou

Bystřicko-Neveklovsko

Ilona Kuncová, tel.: 733 741 034
e-mail: bystricko@obceblizelidem.cz
Dr. E. Beneše 115, 257 51 Bystřice

CHOPOS

Pavel Goby, tel.: 601 376 380
e-mail: pgoby@chopos.cz
Křížkova 1424, 256 01 Benešov

Jílovsko

Hana Kýhosová, tel.: 722 954 875
e-mail: kyhosova@jilove.cz
Městský úřad Jílové u Prahy
Tyršova 318, 254 01 Jílové u Prahy

Street food festival v Poříčí nad Sázavou i letos pomohl potřebným

Pro začátek jedna matematická hádanka: $2000 + 2500 + 170 + 200 + x = 20000$. Hledat ono „x“ nemusíte – prozradím, že je to počet piv. Celá rovnice je vlastně takové „sčítání jablek s hruškami“. Protože číslo 2000 představuje množství zákusků, 2500 bylo porcí jídla, 170 značí litry vína a 200 bylo litrů burčáku... to všechno se prodalo na 2. ročníku Benefičního street food festivalu, který se uskutečnil v září v Poříčí nad Sázavou. A výsledkem bylo oněch krásných 20000, přesně řečeno 20000 korun, které organizátor festivalu – dobrovolnický spolek KOMAS, z. s. – po odečtení nákladů rozdělil mezi Nadační fond Zlatá Hvězda a Hospic Dobrého Pastýře.

„Počasí bylo nádherné, stejně jako atmosféra na festivalu. Přestože se ve stejné době konala řada akcí i v nedalekém Benešově, podle dostupných fotografií z nich jsme, co se týče návštěvnosti, naprosto s přehledem vyhráli. Což nás pochopitelně nesmírně těší,“ uvedl za organizátory Stanislav Znor. Je hrdý na to, že se do organizace festivalu zapojili všichni sousedé z ulice Na Rubši, kde se akce konala. „Své pozemky poskytli i ti, co byli mimo domov, nebo ti, co ještě nemají ani dostavěno,“ připomněl.

Na místě bylo celkem 35 dodavatelů, z toho 25 s jídlem či pitím. Nejvíce se na financování akce podílel spolek KOMAS, který na to věnoval zisky z akcí, které pořádal během roku, mimo jiné ze Zimního degustačního pochodu, vystoupení Zdeňka Izera, Vítání léta, představení Na Stojáka nebo divadla pro děti Kocour Modroočko, částečně pomohla také obec Poříčí nad Sázavou.

Ale nejen chlebem živ je člověk. Festival nabídl také zábavu. Třeba v podobě vystoupení Lukáše Vilimovského a Bandu nebo stand up komiků z Na stojáka Pavla Tomeše a Daniela Čecha. Dětem zahrálo Divadélko Šneček pohádku o Zlatovlásce a duo Gábina a Katka jim předvedlo hudební interaktivní „Hulahu show“. Nechyběly tvořivé dílničky, skákačí hrady, tetování hennou... Vstupné se nevybíralo, podle odhadu ale festival navštívily až 2000 lidí.

„Nelze to určit přesně, ale troufám si odhadnout, že Benefičním street food festivalem v Poříčí nad Sázavou se podařilo vybrat na dobrou věc okolo 80 000 Kč. Nadační fond Zlatá Hvězda měl na místě také své zapečetěné kasičky a návštěvníci mohli na jeho účet přispívat i prostřednictvím QR kódu. Kasičky se otevřely až v pondělí (ještě v neděli se do nic vybíralo na Benešovském Běžeckém Festivalu) – výtěžek obou víkendových dnů se tak vyšplhal k téměř 50 000 korun. Svou „troškou do mlýna“ přispělo také Dobrobistro, které z výtěžku podpořilo svůj domovský Hospic Dobrého pastýře – jakou částkou, to se už nedovíme, ale jelikož prodalo téměř 600 zákusků a další nespočet jiného sortimentu, můžeme se bavit o desítkách tisíc korun,“ uvedl Stanislav Znor.

První ročník Benefičního street food festivalu v Poříčí nad Sázavou uspořádala loni dvacítka sousedů a kamarádů z ulic, které se v ten den proměnily v improvizované tržiště. Stánky a food trucky stály na soukromých pozemcích majitelů rodinných domů – třeba krytých i nekrytých parkovacích stáních, na vjezdových plochách ke garážím – v ulicích Na Rubši, Mračská a K Vodojemu. Výtěžek akce, která přilákala na 1500 lidí, dostala tehdy tříletá Danielka na nákup rehabilitačního přístroje k procvičování dolních a horních končetin. Letos kromě Hospice Dobrého Pastýře zamířil finanční příspěvek prostřednictvím Nadačního fondu Zlatá hvězda k sedmileté Elišce, která do života vstoupila s těžkým autismem a poruchou příjmu potravy.

jt

Kdo by chtěl ještě pomoci, může přispět na transparentní účet Nadačního fondu Zlatá hvězda 123-1288210297/0100 nebo transparentní účet Hospice Dobrého Pastýře 530530359/2010.

Mini farma Malý zeli vsadila na přírodní zahradničení

Voní sluncem, ranní rosou i čerstvou hlinou. A při troše fantazie z ní „učítíte“ i radost, nadšení a lásku. Taková je čerstvá zelenina z mini farmy Malý zeli, která se ukrývá ve stráni nad hlavní silnicí v Babicích u Řehenic nedaleko Benešova. Tady, na půlhektarovém pozemku u svého rodinného domu, ji založila Kateřina Fiedlerová. V rozhovoru prozradila, jak se z vystudované antropoložky a mámy dvou malých dětí proměnila v zemědělkce tělem i duší.

„Pocházím z Tábora, studovala jsem vysokou školu v Praze, ale věděla jsem, že tam žít nechci. S manželem, který je Pražák, jsme vhodný dům pro bydlení hledali několik let. Měla jsem jasno v tom, že chci velký pozemek na trase mezi Prahou a Tábořem, na kterém budu moci pěstovat hodně zeleniny,“ popsala Kateřina začátek trnité cesty za splněním svého snu. Většina nemovitostí, na které se byli podívat, ale buď neodpovídala jejich představám, nebo byla nad finanční možnosti mladé rodiny. Pak přišlo narození prvního dítěte a Kateřina měla na chvíli jiné starosti...

Asi před šesti lety opět zabrousila na stránky realitní kanceláře a „vyskočil“ na ni domek se zahradou v Babicích. „Sice to nebylo úplně podle mých představ, chtěla jsem větší pozemek, aspoň hektarový – tady byla jen polovina i se sadem a kouskem lesa –, do kamenné chalupy se s mým manželem nešlo přestěhovat, bylo to dražší..., ale jeli jsme se na něj podívat. Zastavili jsme se tu cestou od rodičů z Tábora, neměli jsme domluvenou prohlídku. Šla jsem jenom kolem plotu, obešla jsem si to a v tu ránu jsem věděla, že je to ono. Totálně jsem se do toho zbláznila. Byla to láska na první pohled,“ vzpomněla. Na osud moc nevěří, má ale pocit, že si ji to místo samo zavolalo. A co je podstatné – pro byl i manžel.

Přeměnit zpustlý pozemek v rodinnou oázu je podle ní během na dlouhou trať. Po konzultacích s architektem se rozhodli přistavět ke kamennému domu novostavbu, která rodině poskytne moderní zázemí. „Je to asi nejsložitější varianta, protože máte starý barák a zároveň novostavbu, takže člověk dělá

obojí – rekonstrukci starého, i když jsme ji zatím částečně odložili, a veškeré peníze dáváme do stavby nového. Ve starém jsme museli udělat podlahy, nová okna a dveře. Budeme bydlet v novém, starý bude fungovat jako letní byt pro návštěvy a budu tam mít dílnu,“ popisuje Kateřina, která nemá problém se v případě potřeby změnit ze zahradnice na zedníka.

Rodina zatím bydlí v Praze, do Babic se chce ale brzy přestěhovat. Kateřina tady trávila hodně času, už když byla s dětmi na rodičovské dovolené. Původně chtěla pěstovat zeleninu jen pro vlastní potřebu, postupem doby se to ale nějak „zvrtno“. „Rozjela jsem to ve větším, ale pořád mi to nestačilo. V jedné osobě už to moc ale zvládnout nejde, dělám všechno ručně, musím se proto trochu uskromnit. Přišla jsem na to, že zeleniny máme hodně a není až taková práce ji vypěstovat, jako to potom zpracovat,“ přiznala. Zeleninu pro vlastní potřebu zavařuje, kvásí, dělala jablečný ocet i cider. „Impulsem, proč jsem začala zeleninu prodávat, bylo právě to, že jsem ji nedokázala sama všechnu zpracovat. Jejím prodejem se mi trochu uvolnily ruce,“ dodala.

Zemědělec „punkáč“

Sadbu si Kateřina připravuje sama. „Přímo do záhonu seju jen kořenovou zeleninu jako

prostě musíte mít odbyt. Přemýšlím, jak to příští rok nakombinovat, protože v sezóně už to nedoženete. Chce to mít naplánované i střídání plodin na záhonech – i když já jsem „punkáč“ – stejně to ve výsledku vždycky trochu přeházím,“ směje se.

Začala se také zajímat o přírodní zahradničení, permakulturu, zkoušela osvědčené i nové postupy. Objevila koncept market gardeningu, který ji zaujal – jde o prodej zeleniny ze zahrady. Na rozdíl od konvenčního zemědělství je to hospodaření v souladu s přírodou, s důrazem na zdravou půdu a druhovou pestrost. Rozhodla se proto, že na svém pozemku market garden zrealizuje. „Ten koncept je ale docela náročný na realizaci, protože je to hodně pracné, a dokud v supermarketu bude v sezóně stát okurka 7,90 Kč, tak tomu nelze ekonomicky konkurovat,“ připustila.

Když sezónní, tak v sezóně

Kateřina letos vyzkoušela prodej formou bedýnek. Zjistila, že k tomu musí mít od jara do podzimu k dispozici aspoň osm druhů zeleniny. Ne všechny odběratele ale nabídka dokáže uspokojit. „Když dostanou bedýnku, kde je to, co zrovna dozrálo, a nemůžou si sami zvolit sortiment, je to složité. Přemýšlím, jak to příští rok udělat, aby to pro zákazníky bylo atraktivní,“ dodala Kateřina s tím,

mrkev a petržel, ostatní zeleninu si předpřetovávám ve skleníku nebo doma. Mám to pak pod kontrolou a záhony maximálně využívám – na některých mám i tři po sobě jdoucí plodiny. Musím si všechno plánovat, protože plochy nemám zas tak moc,“ přiblížila. Koneckonců v hlavě už má oševní plán na příští rok. „Je to ale vždycky otázka – na začátku sezóny nevíte jistě, jak se vyvine, kdo bude víc chodit. Pro bedýnkáře potřebujete spíš klasickou zeleninu, pro restaurace by měl člověk pěstovat i atraktivní zajímavosti,

že pro zeleninu si k ní chodí hodně maminek, které pro své děti hledají to nejlepší.

Lidé podle ní ale občas nevědí, že je zelenina sezónní záležitostí. „Jsou druhy, které jsou k dostání třeba jen dva týdny v roce. Spousta zeleniny se nedá pěstovat v létě, spousta zase na jaře. Zelenina se orientuje podle délky dne, takže když vysejete v létě ředkvičky, jdou kvůli dlouhému dni automaticky do květu. Jahodník podle délky dne pozná, kdy má nasadit na květy a kdy má vyhodit šla-

➤➤➤

houny. Rostliny jsou v tomto naprosto fascinující. Člověk jim musí zajistit co nejlepší podmínky, aby výsledek byl optimální, což je docela náročné, když nemáte fóliovníky, mechanizaci, herbicidy, pesticidy... a lidi. Protože když se tím člověk sám neužije, nemůže zaměstnat další pracovní sílu," poznamenala Kateřina.

Bob, tuřín, fazolky... kdo je má?

Kateřinu také láká pěstovat neobvyklou zeleninu pro luxusnější restaurace. „Byla to moje vize na úplném začátku. V supermarketech v zahraničí mají neuvěřitelný výběr zeleniny, což tady v Čechách není, a spousta plodin, které by se daly relativně snadno pěstovat, tady není vůbec k dostání," uvedla. Už se domluvila na spolupráci se šéfkuchařkou jedné pražské restaurace, že pro ni zkusí příští rok vypěstovat druhy zeleniny, které tady nejsou k sehnání. Patří mezi ně třeba bob – nenáročná luštěnina, která se v Čechách téměř nepěstuje. Nebo tuřín, který dříve patřil mezi tradiční potraviny. Ale punc

něčeho divného a exotického mají někdy i zelené fazolky.

Zelenina má podle ní velké množství odrůd i v rámci klasických druhů, třeba takové ředkvičky jsou kulaté, dlouhé, fialové, červené, bílé, žluté, liší se chuťově, jsou rané, pozdní... Podobně jsou na tom rajčata, papriky – všeho je moc, ale v rámci konvenčního zemědělství se všechno pěstovat nedá. „Pokud to člověk dělá jako já bez mechanizace, ručně, tak to je samozřejmě moc práce, která se musí zaplatit, ale nezaplatí se, protože takovou cenu zeleniny je pak málokdo ochotný akceptovat," dodala.

Co se v dětství naučíš...

K zahradničení Kateřinu přivedli prarodiče – obě babičky si samy všechno pěstovaly, chovaly i slepice. „Měla jsem k tomu vždycky blízko. Bydleli jsme v paneláku, ale když mi bylo 10,12 let, přestěhovali jsme se do rodinného domu. Tam jsem se začala hrabat v zemi, zasadila si první rajčata... Zkušenos-

ti z dětství využila i v Praze – zeleninu pěstovala také na malé zahrádce u činžovního domu, kde bydlela.

jt

Poskládejte si v čtyřkolské marmeládovně Šafránka voňavý vánoční balíček

Voňavý bio džem z brusinek a portského vína, z borůvek s bourbonem nebo jen ze samotných ostružin, hrušek či višní. K tomu paprikové nebo švestkové čatní. A navrch grilovací omáčku Curry mango a chilli, nebo raději Kouřové švestky s whiskey? V balíčku z firmy Marmelády Šafránka, kterým určitě potěšíte své blízké, a to nejen o Vánocích, toho ale může být mnohem víc. Nově třeba ovocné sirupy a nektary nebo regionální víno. Zastavte se v její provozovně ve Čtyřkolech, v listopadu a prosinci mají otevřeno denně. O víkendech navíc nezapomeňte vyzkoušet jejich nezapomenutelné špaldové palačinky a císařský trhanec – jak jinak než s jahodovým, meruňkovým a švestkovým džemem nebo citronovou a pomerančovou marme-

ládou. Při troše štěstí budete mít možnost i vidět, jak tady tyto pochoutky plné ovoce vyrábějí.

„V nabídce máme od letošního podzimu dva nové produkty. Prvním jsou ručně vyráběné bio sirupy s vysokým podílem ovoce, kterých máme sedm druhů. Druhou novinkou je nektar z čerstvého ovoce," říká majitelka Romana Šafránková. Ze širokého sortimentu produktů si podle ní vybere každý – pro sebe i pro ty, jejichž mlsné jazyčky by chtěl potěšit. Stačí se zastavit ve čtyřkolské prodejně, která se otevřela právě před rokem. Dárkové balíčky tu pomohou sestavit každému „na tělo", vlastně na „chuťové pohárky".

Rodinná firma Marmelády Šafránka byla založena v roce 2014. Ve své manufaktuře ve Čtyřkolech vyrábí ručně a tradičně v měděných hrncích ovocné bio extra džemy z českého ovoce, marmelády, čatní, sirupy a nektary. Vše bez chemie a s velmi malým množstvím přidaného cukru, navíc s ohledem na tradici a českou gastronomii.

jt

Více na <https://safranka.boutique/cs/>

A pokud se prokážete tímto článkem, dostanete na nákup v prodejně ve Čtyřkolech 15procentní slevu.

V mezigenerační výtvarné dílně Srdcem společně se setkává tvořivost s přátelstvím

Jsme otevřená mezigenerační výtvarná dílna. Otevřená proto, že nás může navštívit kdokoli se zájmem něco si vyrobit. Mezigenerační proto, že u nás může tvořit každý bez ohledu na věk.

Naším obecným cílem je vytvořit místo, kde mohou vyrábět a setkávat se občané Benešova a okolí včetně těch, kteří mají zdravotní nebo sociální znevýhodnění. Chceme se zaměřit na zdravotně handicapované nebo sociálně slabší občany, kteří by jinak neměli možnost navštěvovat běžné výtvarné skupiny.

Mezigenerační dílna funguje čtyři roky a setkávají se zde lidé s různými příběhy. Pravidelnou návštěvníci je slečna P., která trpí schizofrenií. Pobyt v naší dílně jí přináší radost z rukodělné výroby ve známém prostředí, což je pro ni velmi důležité. Dalším klientem je pan J., který trpí posttraumatickou demencí a návštěvou dílny si procvičuje ochrnutou ruku a také paměť.

Mezi naše klienty patří mimo jiné také babičky s vnoučaty, maminky s dětmi nebo jednotlivci, všichni s touhou tvořit a vyrábět v přátelském prostředí. Úterky patří senior-

kám a jejich háčkovacímu klubu. Ve čtvrtek se u nás potkáte s lektorkou Vladkou u tečkování mandal.

Naším hlavní oborem je keramika a tvorba z ní. Disponujeme hrnčířským kruhem a pecí pro vypalování keramiky. Věnujeme se také jiným technikám výroby, např. výrobě košíků z papíru, malování, šití, háčkování aj.

Dílna spolupracuje s kontaktním centrem pro seniory POSEZ, kam docházíme na výtvarné tvoření. Také se s naší dílnou účastníme různých akcí pořádaných obcemi Benešovska. Spolupracujeme s jinými spolky a organizacemi na podporu rozvoje občanské společnosti.

Sponzorům nabízíme pro jejich zaměstnance vstupy do naší výtvarné dílny, a to formou poukazů nebo permanentek. Pro zaměstnance můžete objednat tvořivý workshop (keramika, výroba košíků z papíru, výroba lapačů snů, aj.) nebo se můžeme účastnit vašeho teambuildingu. V rámci vašich firemních akcí můžete u nás objednat tvořivou dílnu pro děti vašich zaměstnanců. Nabízíme také dárky k různým příležitostem (Vánoce, firemní výročí apod.) pro zaměstnance nebo firemní partnery. Je možné vyrobit i dle vlastního návrhu.

Tvoříme místo, kde se setkává tvořivost s radostí a přátelským prostředím.

Monika Ochel

Okresní myslivecký spolek Benešov pořádal Národní kolo Zlaté srnčí trofeje

Letošní rok je pro všechny myslivecké spolky, pro myslivce, lesníky, děti v přírodovědných a mysliveckých kroužcích, pro všechny, kteří mají „zelené srdce“ a jejich životní styl je úzce spjat s přírodou a její ochranou, velmi vzácný díky stoletému výročí časopisu Myslivost a ČMMJ. Celý rok se nese v duchu oslav, setkání, různých kynologických, střeleckých, uměleckých soutěží. Skloubit vše tak, abychom nejen slavili, soutěžili, ale i vzdělávali se, setkávali a rozvíjeli své poznatky a zkušenosti, bylo velmi často kom-

plikované. Náš volný čas je doba svobodné volby činností, děláme vše to, co chceme, a ne to, co musíme, protože tato činnost je pro nás příjemná, přináší nám potěšení, radost a přispívá k osobnímu rozvoji.

Proto Okresní myslivecký spolek (OMS) Benešov přislíbil spolupráci a organizaci dvou vrcholných soutěží v ČR, a to 53. ročníku Národního kola soutěže o Zlatou srnčí trofej a kynologické soutěže 49. ročníku Memoriálu Richarda Knolla. Bez neskutečné obětavosti, spolupráce všech členů komisí OMSu, mysliveckých kroužků, přátel myslivosti, mysliveckých spolků v okrese, obcí a měst i soukromých osob, bez této součinnosti by tak náročné soutěže nedopadly s tak úžasným výsledkem. Zde se vzájemně propojila vzájemná spolupráce, tolerance a vstřícnost.

Do krásného prostředí Jizbice pod bájnou horou Blaník se sjeli vítězové a přední účastníci okresních kol Zlaté srnčí trofeje z celé ČR již popáté. Soutěž zastřešuje ČMMJ, ale

vlastní program, téma, testy, praktické části, výukové bloky, výlety, sportovní a kulturní soutěže, myslivecké a tábornické dovednosti, to vše je v kompetenci vedoucích na soustředění ve spolupráci s okresním mysliveckým spolkem. V letošním roce se OMS Benešov velmi zapojil do programu soustředění. Křeslo pro hosta, tradiční úvod a seznámení účastníků s regionem, si pod patronací vzal předseda OMS Benešov Ing. Jan Slabý společně s manželi Vaníčovými. Další návštěvou u ohně bylo troubení s Benešovskými hornami – čtyři pánové s úžasnými hlasy předvedli ukázkou lovecké hudby, zpěvu a tradice, kterou zakončili pasováním na myslivce. Předseda OMS předal při slavnostním ukončení cenu za OMS a Středočeský kraj.

O kynologickou ukázkou se postarala vedoucí kroužku z Čechtí H. Hejná a společně s bývalým účastníkem ZST, nyní lesníkem D. Dondou, ji provedli ukázkově. O veterinárním seznámení s péčí o psy se postaral další člen kynologické komise

➤➤➤

MVDr. L. Kuneš, členové KPK byli zapojeni průběžně do programu, Ing. J. Vaníček zprostředkoval návštěvu obory v Žehušicích a střeleckou ukázkou na střelnici ve Vlašimi. Vstříc nám vyšla MAS Posázaví, obec Čechovice umožnila dopravu vlastním autobusem, členové mysliveckých spolků v okolí Jizbice doprovázeli děti na večerní čekané. Středočeský kraj přispěl na dopravu, vedoucí kroužku Ing. Vopálka Melicharová, zaměstnankyně městského úřadu ve Vlašimi, zajistila další finanční podporu na soustředění. Prostě všichni, kdo měli zájem o to, aby tato naše vrcholná dětská přírodovědná soutěž dopadla na výbornou, to dokázali.

A stejně tak i na další vrcholné soutěži, Memoriálu Richarda Knolla, naopak děti pomáhaly se zpěvem, troubením, zapojili se vedoucí kroužků a prezentace kroužků v regionu se povedla taktéž.

Odměnou všem obětavým myslivcům, členům benešovského OMSu, přátelům a rodičům, je vítězství v národním kole v kategorii „A“ Vojtěcha Luňáčka z kroužku Koloušci při DDM Vlašim, z téhož kroužku se umístil na třetím místě i v kategorii „B“ Lukáš Moc. Velké poděkování za pečlivou, odbornou a systematickou práci zasluží sourozenci Daniel a Natálie Slavatovi, kteří tento kroužek vedou.

Velké poděkování zasluží všichni, kteří svůj volný čas dětem věnují. Určitě je to příklad dobré praxe, kdo táhne za jeden provaz, je schopen utáhnout i vagon, díky všem, že se to daří.

Jedinečné úspěchy našich reprezentantů, dětí z přírodovědných, mysliveckých krouž-

ků, účastníků národního kola soutěže Zlatá srnčí trofej z okresu Benešov, jsou výsledkem vynikající práce devíti kroužků v okrese. Sdružují asi 150 dětí, které mají hluboký zájem o přírodu a její ochranu.

Jarmila Vaníčková,
členka KPK OMS BN

Ohlédnutí za 49. ročníkem mistrovství ohařů ČR – Memoriálu Richarda Knolla

Tento předjubilejní ročník byl svěřen Okresnímu mysliveckému spolku (OMS) Benešov u Prahy. Je tomu více než rok, kdy jsme začali s jeho přípravou. Pravidelně a intenzivně se začala scházet kynologická komise doplněná členy myslivecké rady. Hybnou pákou se stala paní Andrea Charvátová Šebestová z chovatelské stanice Od Ořechového listu. Setkání byla vždy rušná s výměnou názorů co a jak, kdy a proč. Víkend 25.–27. 8. 2023 byl pro nás zkouškou ohněm, zda jsme naše snažení dokázali dobře zúročit. A zdá se, že ano. Naprostá většina našich partnerů své sliby čestně dodržela. Středočeský kraj, města a obce, firmy, spolky, instituce i jednotlivci nesmírně přispěli ke splnění cíle.

Slavnostní zahajovací ceremoniál před průčelím zámku Tloskov, kde sídlí Centrum so-

ciálních služeb, byl hojně navštíven zájemci z řad myslivců i laické veřejnosti, podle odhadu téměř 800 osob. Organizací a moderováním byl pověřen předseda OMS a ředitel soutěže Ing. Jan Slabý, slavnostní průvod v čele se svatohuberským atributem, sokolníkem s orlem skalním, vlajkoslávou zúčastněných obcí a OMSu, vzbudil velkou pozornost zúčastněných. Vyznamenali se naši trubači vedeni manžely Sadílkovými a třešničkou na dortu byl zpěv dětí z kroužku „Liščata“ z DDM Benešov pod vedením Hanky Duškové. Celou atmosféru umocnila účast senátorů Zdeňka Hrabý, Petra Štěpánka, poslance parlamentu Jiřího Slavíka a starostů okolních obcí – Michala Hodíka z Bystřice, Jiřího Sternberga z Postupic, Marcely Čedíkové z Vrchotových Janovic a Ladislava Trumpicha z Neveklova. Velký dík za možnost uspořádat tak velkou akci v areálu zámku Tloskov patří řediteli CSS Mgr. Matěji Lipskému.

A potom již dva dny plné práce v terénu, sobota horko, neděle déšť. Osobně jsem projel většinu pracovišť a mohu konstatovat, že přístup rozhodčích, vedoucích pracovišť a zabezpečení byl na profesionální úrovni. Po celou dobu vypomáhali letošní adepti našeho OMS.

Nedělní slavnostní vyhlášení bylo hojně navštíveno a doprovázeli ho opět naši trubači.

Vítěz pan Jiří Jiroušek se svým svěřencem Carem z Jirgalova dvora z MS Maršovice měl velké ovace, ale i reakce přítomných na ostatní pořadí účastníků byla zcela bezprostřední a nadšená.

Závěrem chci pogratulovat vítězi Jirkovi Jirouškovi za to, že titul zůstal v Benešově, ale i za letitou spolupráci s MS Maršovice. Velké poděkování patří všem zúčastněným organizátorům a pomocníkům, institucím, podnikům, městům, obcím, spolkům, školám i jednotlivcům za jejich přínos letošnímu memoriálu. Mé uznání a dík pak jednoznačně pro paní Andreu Charvátovou Šebestovou. Dobře vím ze zkušenosti, že každé takové snažení zhodnotí posléze myslivecká veřejnost, ale já si přesto myslím, a to s neskromnou hrdostí, že jsme obstáli.

Jan Slabý,
ředitel memoriálu a předseda OMS Benešov

Databáze trampských kronik v jílovském muzeu

Regionální muzeum v Jílovém u Prahy se kromě specializace na historii těžby zlata zaměřuje také na tramping. Jílové je bránou do dolního Posázaví a Posázaví je jednou z kolébek trampingu. Proto je v muzeu stálá expozice trampingu již od 80. let minulého století a v muzejních sbírkách máme stovky předmětů s trampskou tematikou. Povědomí v regionu o zaměření muzea na tramping je poměrně silné a k naší radosti nám často sami trampové či jejich potomci přinášejí dary do sbírek. V depozitářích tak máme takové poklady, jako kytary slavných osobností, kotlíky, celt, stany, kožené batohy, cestovní plynové vařiče, literaturu, dobové časopisy, stovky „camrátek“ a mnoho dalšího. Ty nejlepší kousky jsou vystaveny v expozici a další pak postupně prezentujeme při výstavách.

Jedním z nejcennějších pramenů pro poznání a studium nejen historie, ale i současnosti trampingu, jsou pak osadní kroniky. Muzeum má zatím ve sbírkách pouze čtyři exempláře. Ovšem osadní kniha Hučící přejí patří k těm mimořádně vyvedeným, co se týká uměleckého zpracování. Kronika je ručně malovaná, plná veršů, úsměvů, vtipů, citátů, vzpomínek psaných písničkami. Navíc (bohužel neznámý) autor měl výtvarné nadání na úrovni akademika a do knihy propašoval několik ženských aktů malovaných lehkou tužkou, nenápadně ukrytých na tenkých „kloboukových“ papírech, které prokládají jednotlivé listy. Vrcholem jeho díla je potom v závěru volně vložený list s erotickou scénou mezi mužem a ženou hodnou Michelangela. Měli jsme štěstí, že jsme takto nádhernou kroniku získali, neboť tyto poklady si rodiny velmi cení a dědí se z generace na generaci. Proto jsme ve spolupráci s Vědeckou knihovnou v Kladně zahájili projekt digitalizace trampských kronik, kdy si kroniku od majitele pouze zapůjčíme. A k našemu překvapení se začaly dít věci! Protože mezi trampskou komunitou neuvěřitelně fungují tamtamy, poměrně rychle se roznesla infor-

mace o našem záměru, a v současné době se nám sešlo prvních deset kronik. A ne ledajakých.

Symbolicky začínáme digitalizaci nejstarším Deníkem Družiny vyder z roku 1916, který je úplně prvním trampským dochovaným psaným textem, jehož vznik se datuje ještě před samotným oficiálním vznikem trampského hnutí v roce 1918. Stal se tak předchůdcem tisíců pozdějších osadních kronik a cancáků, a je v něm popisována průkopnická výprava čtyř kamarádů, kteří v cíli své cesty, v ohybu řeky Vltavy ve Svatojánských proudech pod vrchem Kletecko, založili Vydří tábořiště. Místo, na kterém teprve o dva roky později vznikla nejstarší trampská osada Ztracená naděje. Z dalších jistě zaujme kronika osady a osadního sboru Hazard Camp, kterou v letech 1941 až 1942 psal Josef Echtner, autor zlidovělých písní Jen ty má Sáza. Je v ní zachyceno protektorátní prostředí trampských

akcí a koncertů od malých sálů v obcích a městech tehdejšího Protektorátu až po prkna pódia v pražské Lucerně. A samozřejmě nechybí ani originální záznamy výše zmíněných písní.

Brkův cancák z let 1944 až 1945 skvěle popisuje trampování v době války, vstup trampské osady do odboje a přepadení transportu SS na Benešovsku v dubnu 1945 i pronásledování ze strany jednotek SS, které následovalo. Opět jde o zcela mimořádný záznam, navíc končící tragickou smrtí pisatele cancáku.

Deník Brdské zimní armády z roku 1929 a Cancák Jerryho Packarda, generála ojedinelého a do dnes inspirujícího trampského uskupení, jsou nejvýznamnějšími dochovanými památkami předválečného brdského trampingu. V době nacistické okupace se řada trampů z Brdské zimní armády zapojila do odboje a někteří z nich za to zaplatili cenu nejvyšší. Generál Packard byl po zatčení dopraven do koncentračního tábora v Osvětimi, kde dostal prudký zápal plic. Místo ošetření byl dozorcí ještě polit studenou vodou a zemřel ve vysokých horečkách.

Originál velkoformátového kresleného zpěvníku 10 let Dechnickářů, společné dílo tří velkých osobností: Jendy Kordy (autora trampské hymny), Arnošta Mošny-Hamleta a Václava Fliegela-Grizzlyho z osady Utah byl dlouho považován za ztracený a několik černobílých fotokopíí ve zmenšeném formá-

tu A5 bylo vysoce ceněno. Proto bylo loňské objevení originálu v pozůstalosti Arnošta Mošny velkým překvapením.

Kronika T. O. Mohykáni díky svému pisateli Kristákovi, pozdějšímu zakladateli Schovaneck, první dívčí country skupiny v Evropě, přináší cenné informace o počátcích tzv. moderní trampské písně. Mohykáni totiž jeden čas patřili do slavného osadního trojlístku nazvaného Země tří slunců, společně se Zlatým klíčem (bratři Miki a Wabi Ryvolové) a Islandem (Jaroslav Velinský – Kapitán Kid). A tamtamy dosáhly až do zahraničí, neboť další kronika k nám připutovala z USA, z Denveru. Je totiž kronikou Spojených trampských osad Colorado, významného společenství trampů, kteří v Coloradu zakotvili po své emigraci z tehdejšího Československa. S. T. O. Colorado se staly i pořadatelem Světového potlachu 1993, který byl prvním velkým společným setkáním trampů ze světa i z původní staré vlasti.

Založit databázi kronik se jeví jako velmi dobrý nápad, neboť majitelé kronik nám dílo pouze zapůjčí a vrátí se jim společně s digitální kopií. Muzejní databázi tak zůstane stopa uchována pro další a další generace. Navíc kroniky nikdy nikde nebyly publikovány a muzeum je pro jde, roztrhání, zhodnotí a postupně představí veřejnosti. V plánu máme vytvořit veřejně přístupnou databázi a zvláště cenné kroniky vydat s komentáři formou sborníku. Pokud nám majitel kroniku zapůjčí na určitou dobu, bude přechodně vystavena v expozici trampingu, jako např. v současné době Cancák Jerryho Packarda, Deník Družiny vyder a další.

Pojďte s námi tvořit databázi, která tady ještě nebyla. Budeme velice rádi za další připomínky, podněty, tipy a kontakty na další prameny. Děkujeme všem dárcům a kamarádům ochotným zapůjčit nám další kroniky.

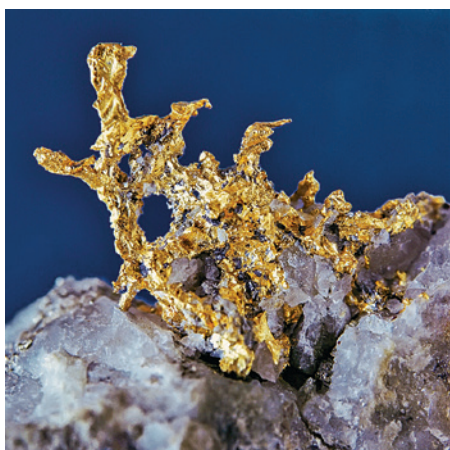
Sárka Juřinová, Michael Antony

Zlatá expozice v Jílovém u Prahy

Jílovský zlatonosný revír patří k nejslavnějším a k nejvýznamnějším oblastem historické těžby zlata nejen u nás, ale i v rámci střední Evropy. V místních dolech se zlato těžilo od 13. století až do roku 1968 a stopy po jeho těžbě jsou zde téměř na každém kroku. Také samotné sídlo muzea – dům Mince –, který se nachází přímo v centru dění, neboť zde sídlil královský horní úřad, zprostředkovává autentický zážitek. Expozice zlata tak má v muzeu své nezastupitelné místo a čestně zaujímá velkorysý prostor.

V současné době se pracovníci muzea pustili do renovace stálé expozice zlata, která umožní návštěvníkům nahlédnout na zlato u nás i ve světě z mnoha různých úhlů. První, s kým se při vstupu do expozice setkáme, bude postava magistra Edwarda Kellyho, který představuje osobnost spojenou s historií domu Mince i těžbou zlata. Stane se průvodcem a hlavním leitmotivem v lince rozšířené reality. Nahlédneme do jeho alchymistické dílny a ukážeme si „tajuplnou“ luminescenci, díky které se rozsvítí některé minerály. Scénicky osvětlené vitríny budou vsazeny do „skalních útvarů“ v různých úhlech, kde tvoří zákoutí, „temné“ uličky, chod-

by a ložiska se „zlatou žílou“, z nich září za sklem vitrín na pozadí umístěné vzorky zlata nejen z jílovského revíru, ale také ukázky ze světových lokalit, jako např. Madagaskaru, Namibie, Peru, Austrálie, Bolívie, Rumunska, Ruska atd. Zvláště zajímavé exponáty představuje vzorek zlata z Irska, který příroda vytvořila ve tvaru mořského koníka, ukázka tzv. elektra (přírodně se vyskytující slitina stříbra a zlata) nebo replika největšího nugetu zlata na světě (97 kg) nalezeného v Austrálii v roce 1869.

Stěny „masivu“ se zlatými žilami a štěrbínami budou zároveň opatřeny dětskou linkou s okénky a záklopkami. Pod nimi lze objevit překvapení, např. haptický prvek valounku, pavouka, otisk trilobita nebo jinou zkamenělinu atd. V dalších místnostech se setkáme s dobovými těžebními stroji, jež bude možno rozhybat pomocí rozšířené reality, historií těžby zlata nejen v jílovském revíru, sbírkou minerálů či modelem hornické krajiny. Detailnějším zdrojem poučení i zábavy bude databáze – encyklopedie těžby zlata na dotykové LCD, jejíž menu nabídne též hru v podobě kvízu či skládačky pro mladší a malé.

Poté návštěvník vstoupí do hlavní reprezentativní místnosti „Zlato pro korunu“, věnované těžbě zlata za Lucemburků a vazbě místního zlata na korunovační klenoty. Základním scénickým prvkem zde bude zlatý interiér Kaple sv. Kříže z hradu Karlštejn. Podtrhujeme tak fakt, že korunovační královská koruna je spjatá s osobou Karla IV. Gotická architektura kaple se promítá dále na obvodové expoziční stěny. Návštěvník vstupuje do sálu působivé zářícího zlatou barvou, s rudou podlahou, v níž je vetkaná intarzie svatováclavské koruny, a ocitá se před velkou grafickou plochou kryjící okno s vyobrazením kaple sv. Kříže. V ní se mu zjevuje virtuální postava císaře Karla IV., jenž přichází a mizí, z kaple zní hudba (chorál). Po delší straně obdélníkového sálu

stojí před okny zlatá expoziční stěna s velkoplošnou grafikou věnovanou dalším panovníkům, jejich vztahu ke koruně a zlato.

Expozice končí v místnosti s názvem „Klenotnice“. Tady se publikum setká s různorodým a mnohostranným uplatněním zlatého kovu v našem životě, od šperků až po elektroniku. Ve stěně dominuje kruhový trezor a v něm pyramida zlatých cihel, reprezentujících 11 tun zlata vytěženého v Jílovém. Kruhová okna vitrín se rozsvěcují postupně dle přání návštěvníka (tlačítka) a budí dojem živého divadla. Postupně si tak odkrýváme ukázky zlatých mincí či historických šperků. Na závěr si může nejen dětský návštěvník objevit a odnést „zlatý“ valounek či potěškat zlatou cihlu.

Do konce června 2024 tak vznikne moderní instalace, která slibuje pro návštěvníky vytvořit interaktivní, vrstevnatou podívanou, oslovující široké spektrum návštěvníků různého věku, vzdělání i zájmů.

„Zlato se otevírá každá brána“. (Seneca)

Šárka Juřinová

Kultura Posázaví a Povltaví v roce 2023

Kulturní činnost této neziskové skupiny nadšenců se dávno vryla do srdcí posluchačů a diváků celého Středočeského kraje a s nimi v podstatě lidí z celé republiky. Z toho plyne, že kultura skutečně nezná hranic. Ale pojďme na to, 15. června se ve dvě odpoledne rozjely **Jílovské pivní slavnosti** a v parku za Regionálním muzeem nastala báječná atmosféra plná bluesové, rockové a country hudby, kterou v pátek zakončila kapela Tomtones. V sobotu 16. 6. i přes drobné vrtochy počasí běžel program jak dobře namazaný stroj. Vystřídal se mnoho kapel, odehrála se tradiční silová soutěž v držení tupláků, otáčení pivních táček a pokřtili jsme projekt pivovaru Přeštice – Jiříkovo vidění, jehož smyslem je sehnat pro nevidomé brýle, které jim pomohou lépe vidět. Nebyly by to Jílovské pivní slavnosti, kdyby na závěr nevystoupila kapela ECHOES. Všechny deset pivovarů z ČR, prodejci vín a všech možných dobrot odjížděli s prázdnými sudy a pocitem dobře vykonané práce a krásnou vzpomínkou na báječné chvíle tohoto víkendy. Jílovské pivní slavnosti se již dávno změnil z ryze prodejní na společenskou akci, na kterou se pivovary přihlašují téměř rok dopředu. Obrovský dík patří městu Jílové u Prahy, jehož zástupci se na akci přímo podílejí, hasičům, kteří již ve čtvrtek přiložili ruku k dílu a následně v neděli pomáhali s likvidací scény, a v neposlední řadě muzeu, že umožnilo návštěvníkům vstup – vždyť letos tam paralelně probíhala výstava vorů. Další Jílovské pivní slavnosti proběhnou 14. a 15. června 2024, diváci, pivaři a děti se mají opět no co těšit. Celá akce je totiž zdarma a obrovský skákací hrad také. **Další informace najdete na www.jilovskepivni-slavnosti.cz.**

Dalším hudebním tahákem bylo opět po roce velmi žádané **Třebsínské zvonění**, které vypuklo již v pátek 30. června s hlavním programem 1. července. Po loňském mega-úspěchu se vzpomínkou na Frantu Nedvěda, kdy každý interpret zazpíval nějakou jeho písničku, odehrál koncert jeho bratr Honza Nedvěd s Frantou Nedvědem mladším a emocionální atmosféra by se dala doslova krájet. No ale k letošku – v pátek zahrály kapely tři, následně převzali iniciativu trampové, aby ráno předali pomyslné žezlo kapelám, které hrály od 11 hodin. Pak už vše

šlo rád na ráz a kapely se střídaly až do největších hvězd, kdy se na scéně objevila Věra Martinová, kterou následně vystřídal Jakub Smolík a po něm miláckové podia Taxmeni. Největším oříškem bylo vystoupení Jitky Vrbové, která musela být doslova unesena z léčebny, kde se právě zotavovala ze zranění. Jak už to tak bývá, součástí festivalu byl i „Pochod zdraví v Posázaví“, kde pochodující za absolvovaný výkon dostávají regenerační masáž zdarma. Naši návštěvníci jsou ovšem zvyklí na mnohem víc. A tak jsme jim letos připravili největší výstavu US druhoválečných aut, jeepů a zbraní, vč. polního kempu, který byl vystaven na spodní louce. Třešničkou na dortu byla výstava zlatonosné řeky Sázavy a výstava Tramping, která nám byla darována Regionálním muzeem v Jílovém u Prahy, konkrétně paní ředitelkou Šárkou Juřinovou, za což velice děkujeme. Děkujeme též Říšovi Kozlovi za to, že nám s realizací pomáhá.

Prostě Třebsínské zvonění bylo opět nej a my už dnes připravujeme další program, který přiláká všechny milovníky Marko Čer-

máka, Jaroslava Foglara a Rychlých šípů. **Více najdete na www.trebsinskezvoneni.cz**

Teď se v čase přesouváme k pomyslnému vrcholu středočeských festivalů pořádaných Kulturou Posázaví a Povltaví, konkrétně Tomášem a Martinou Tichých, coby rodáků z Třebsína.

Na veřejném tábořišti v Pikovicích se 9. září v 11 hodin rozhořel pomyslný oheň 30. roč-

níku **Trampských Pikovic**, kam se sjely kapely ze všech možných koutů republiky, o diváky ani nemluvě. Restaurace U Keřlíka byla v pátek doslova přeplněná, a to byla jen předzvěst toho, co nastane v sobotu ráno. Už od brzkých ranních hodin auta najížděla, caravanisté usazovali své příbytky, vlaky nestačily pobírat pasažéry a z letadel se spouštěli první parašutisté. Prostě vše, jak má být. Slunce již hrálo nebyvalou měrou, produkční tým ladil poslední drobnosti a návštěvníci nervózně postávali u kas a dožadovali se vstupenek „Kámo, tu pásku si na ruce nechám do příštího ročníku,“ bylo slyšet ze všech stran. No, a tak se rozjel úžasný festival, kde přátelství bylo takřka hmatatelné. Skvělé kapely hrály již od 11 hodin, kdy vrcholem bylo vystoupení Honzy Nedvěda s Františkem Nedvědem mladším a jeho bandem a hned po nich nastoupil dlouho očekávaný Hop Trop. K festivalu neodmyslitelně patří i kulturní a sportovní program, jehož největším tahákem je Železný tramp, rýžování zlata, velmi oblíbená aersoftová střílnice, skautská výuka přežití v přírodě a poznávání stop zvířat a názvy stromů a květin.

Ovšem největší přidanou kulturní hodnotou byly tři výstavy – o řece Sázavě, mobilní výstava Posázavského trampingu a na výstavní panely přenesená kniha Marko Čermáka Stínadelská trilogie. Úžasnou atmosféru dokreslovaly vratné kelímky s motivem Rychlých šípů – to se to pilo jedna báseň. Nově byla možnost (pro padesát vyvolených) postavit stan přímo v centru dění. Na závěr zahráli Taxmeni, měsíček putoval po nočních nebi a my se všichni báli, že tento úžasný okamžik protkaný láskou, skvělou hudbou a přátelstvím zakrátko skončí. Ale našťastí festival zůstal v našich myslích i srdcích a tento zážitek nám vydrží po celý rok do

dalších Trampských Pikovic. Na závěr velký dík obci Hradištko za podporu, hasičům za veřejné tábořiště a péči o něj, produkčnímu týmu za energii a dostatek sil při organizaci a hlavně trampům, kteří jezdí na Trampské Pikovice a vytvářejí takovou úžasnou atmosféru.

Pro více informací navštivte www.trampskepikovice.cz

Tomáš Tichý

Zprávy z Obchodní akademie Neveklov

Studenti Obchodní akademie Neveklov dokázali mnohem více, než jen sedět ve školních lavicích. Zapojovali se do projektů, charitativních akcí i spolupráce se zřizovatelem školy.

Zřizovatelem Obchodní akademie Neveklov je, tak trochu netypicky, Město Neveklov. Že je třeba, aby všechny instituce v obci táhly za jeden provaz, je určitě jasné. Ale že mohou žáci přinášet prospěch a pomáhat budovat spokojenou společnost, to už je něco víc. V rámci projektového managementu, vyučovaného na OA, se zrodila myšlenka vytvořit v katastru obce stezku, která návštěvníky seznamuje se zajímavostmi, kulturními památkami i historií obce. Veřejnosti byla představena 3. června, v den, kdy

obchodní akademie ve spolupráci s dalšími spolky a organizacemi pořádala v tloskovském parku soutěže a aktivity ke Dni dětí. Zapojeni byli kromě pedagogů hlavně žáci, kteří pomáhali na stanovištích, připravovali startovní karty, vydávali ceny či provázeli návštěvníky po areálu školy a domova mládeže. Akce se setkala s nebývalým pozitivním ohlasem, a tak se objevila i otázka: Přinese rok 2024 pokračování?

Další akce, ve kterých žáci aktivně pomáhali městu, se týkaly životního prostředí. V rámci získaného grantu vysadili stromy na Sýkorce (nově vybudovaná vilová čtvrť). Aktivně se zapojujeme do akce Uklidme Česko. Žáci ve vytvořených skupinkách procházejí Neveklov a uklízejí to, co do ulic a par-

ků nepatří. Opravdu toho není málo. Mezi bizarnosti nedávného podzimního úklidu, kterého se účastnili žáci tříd 1. C, 1. B, 2. A a 3. A, patří třeba zimní bota, pneumatika, kryt SPZ, nárazník aj. A pokud se ptáte, kam všechno žáci následně ukládají, pak věřte, že díky spolupráci s městským úřadem do sběrného dvora.

V měsíci září se Neveklov, opět díky žákům studujícím obchodní akademii, zapojil do sbírky Život dětem – SRDČKOVÉ DNY. „Úžasní byli na základní škole, tam se děti těšily, až přijdeme, a jen jsme vešli, okamžitě přiběhly,“ zhodnotila B. Slunečková sbírku. V plánu je také sbírka použitého ošacení a obuvi, spolupráce se zřizovatelem v oblasti odpadového hospodářství i využití městské knihovny.

Na druhou stranu si žáci zaslouží za svou práci i aktivity, které sice přinášejí poučení a jsou pro školní práci přínosem, ale zároveň je kultivují a učí aktivně odpočívat. Takovými aktivitami jsou návštěvy divadel – pochlubit se můžeme návštěvou Žižkovského divadla Járy Cimrmana, kde jsme zhlédli České nebe, nebo plánovanou návštěvu divadla Palace – Pension pro svobodné pány. V říjnu proběhl zájezd do severní Itálie, kde jsme obdivovali nejen architekturu, ale navštívili jsme i edukační park či výrobní podnik.

A pokud nevěříte, přijďte se podívat! Nejen pro devátáky pořádáme ve dnech 22. 11. a 11. 1. den otevřených dveří! Máme co nabídnout!

Miroslava Hulanová

Říjen – sklizeň kulturního ovoce v Bystřici!

Léto předalo vládu podzimu. Když se mě někdo zeptá, jaké roční období mám nejraději, vždy odpovím, že všechna. Celý rok je u nás rozmanitý díky ročním obdobím, jinak barevný, jinak hřejivý a voňavý. Stejně tak je rozmanité i bystřické kulturní dění. Informační centrum s muzeem loutek na dlouhých nitích a kavárnou, které jsme otevřeli na konci loňského roku, se stalo středobodem Bystřice, kde se setkávají lidé všech generací, konají se tu přednášky, workshopy, dostaveníčko si dávají pamětníci, důchodci nebo se zde slaví narozeniny. Nezapomínáme ani na malé děti, které si zde hrají v dětském koutku, zatímco si rodiče vychutnávají kávu, čaj, zákusek nebo chlebiček. Nově máme v dětské části kavárny také loutkové divadlo, ve kterém si každý může vyzkoušet, jaké je to být loutkářem. A kdo si chce loutku odnést i domů, může si ji vyrobit nebo koupit přímo v informačním centru.

Naším cílem je podporovat regionální výrobce. Káva se pro nás praží a zákusky vyrábějí v Benešově, chlebičky zase na Podblanicku. Zákazníci si u nás mohou zakoupit vstu-

penky na různé kulturní akce, nechat ofotit a vytisknout pro ně důležité věci, zakoupit turistickou známku, řadu krásných publikací z regionu nebo si do turistického deníku dát razítko Bystřice a odnést propagační materiály s inspirací na výlety po okolí. Naše kronika položená na infopultu se plní chválou a jmény slavných lidí, kteří Bystřici navštívili. Když je řeč o kronice, ta druhá kronika MKIC s námi putuje na každou akci, kterou pořádáme. Když v ní začínám listovat, tak mi připomíná spíše indiánské léto. Plakáty jsou pěkně barevné a převládá červená barva, která charakterizuje kulturu. Jen za rok 2023 jich zatím napočítám 45.

Nový rok jsme zahájili městským plesem a každý měsíc přivítalo Divadlo U Jelena pohádku pro děti nebo představení pro dospělé. Lidé se mohli pobavit a nakoupit na velkonočním nebo pouťovém jarmarku a celé léto se každou středu u kašny na Ješutově náměstí hrálo a zpívalo. Nechyběly ani divadelní pohádky pro dětské publikum. V přírodním divadle na zámku v Líšně si diváci užili dvě velice povedená divadelní představení a zasmáli se na zcela vyprodaných

7 pádech Honzy Dědka. Děkuji tímto zámku Líšno za skvělou spolupráci. Vyvrcholením léta pak byl Bystřicefest, festival pro celou rodinu. Na tento festival přišly bezmála 2000 lidí a ta naše MKIC rodina se pořádně zapotila. Tímto bych vám všem, kteří jste se na realizaci festivalu podíleli, chtěla moc poděkovat!

V říjnu jsme měli divadelní festival Ludvíka Němce, koncert Sebranky U Hlaváčků a v infocentru začalo cvičení jógy v sedě pro seniory. Listopad bude patřit již po jednatřicáté Dnům loutkového divadla. V souvislosti s tím se již teď na Ješutově náměstí můžete na dibondových deskách dozvědět víc o loutkáři Zdeňku Juřenovi, který v Bystřici několik let působil. Bystřický kulturní rok zakončíme rozsvícením vánočního stromu na Ješutově náměstí. Už nyní vám mohu prozradit, že přijede zvonkohra, přivítají nás andělé a zazpívá Kamila Nývltová.

A takhle si tu žijeme a snažíme se být co nejblíže lidem.

*Radomila Macháčková,
ředitelka MKIC Bystřice p.o.*

Nemocnice Rudolfa a Stefanie propojila pavilony nadzemním koridorem

První etapa výstavby Centrálního vstupního pavilonu a přístavby chirurgie v Nemocnici Rudolfa a Stefanie Benešov, a.s., nemocnice Středočeského kraje, se již dokončuje. Její zprovoznění je naplánováno ještě do konce letošního roku. Poté budou následovat další dvě finální stavební fáze.

Ještě před letními prázdninami, 27. června 2023, došlo k vyzvednutí jedné části nadzemního koridoru, který spojuje přístavbu chirurgického pavilonu a centrální vstupní pavilon, tedy novou budovu uprostřed parku. Nová „lávka“ z ocelových profilů, která je dlouhá 26 metrů, se předem sestavovala přímo na místě. Během hodiny byl koridor vážící 17 tun na své místo.

V pondělí 25. září 2023 stavebníci pomoci jeřábu umístili druhou část nadzemního koridoru, který nyní spojuje interní pavilon a novou budovu v parku (centrální vstupní pavilon). Ocelová konstrukce byla delší o deset centimetrů než první část – je dlouhá 36 m a váží zhruba 19 tun. Tentokrát bylo uložení složitější, protože stavebníci museli konstrukci položit z boku interního pavilonu na příhradový vazník. Vše nakonec proběhlo bez problémů a po hodině byl můstek na svém místě. Tato spojnice je velmi důležitá. Zajišťuje bezproblémový transport pacientů suchou nohou mezi pavilony chirurgie, přes nový centrální vstupní pavilon v parku až do pavilonu interny a naopak.

„V současné době jsme ve fázi dokončovací práce první etapy. Ve vnitřních prostorech přístavby chirurgie probíhá výmalba,

pokládání podlahových krytin, osazování výtahů, vybavování nábytkem, došlo k zavedení mediálních plynů, chlazení, vzduchotechniky,“ vyjmenoval technický ředitel PhDr. Jan Kolbaba.

V nové přístavbě chirurgického pavilonu bude po otevření první etapy fungovat suterén, přízemí a první patro, tedy radiologické oddělení, oddělení urgentního příjmu, ambulance a lůžkové oddělení ortopedie. Navíc už bude možné projít nadzemním spojovacím koridorem mezi pavilony i přesto, že pod ním ještě nebude funkční centrální vstupní budova v parku. V ní je naplánována v přízemí recepce a v patrech knihovna a konferenční místnost, která bude v budoucnu napojená videotechnikou například na operační sály.

„Tento dům bude sloužit svému účelu až od dalších fází. Je potřeba si uvědomit, že rozsah této stavby je ohromný. Prioritně jsme dokončili přístavbu chirurgie s urgentním příjmem, než abychom se snažili co nejdříve zprovoznit budovu s konferenční místností,“ vysvětlil důležitost urgentního příjmu PhDr. Jan Kolbaba.

Urgentní příjem začne fungovat od konce letošního roku. Častou otázkou v diskuzích nejen mezi zdravotníky je, jací pacienti se sem budou vozit, jak vysoce prahový tento příjem bude? „Je třeba si uvědomit, že urgentní příjem je místo, na kterém má pacient strávit pouze nezbytně nutnou dobu, podstoupí nezbytná vyšetření a základní ošetření tak, aby mohl směřovat dále například na operační sál, katetrizaci, příslušné lůžkové oddělení a tak dále,“ uvedl předseda představenstva a ředitel MUDr. Roman Mrva s tím, že přes urgentní příjem tedy půjdou všichni akutní, neobjednaní pacienti, kteří budou přivezeni ZZS nebo kteří přijedou sami.

Pacienti přivezeni ZZS pojedou přímo na takzvaný Crash room, ostatní půjdou přes třídění v místě čekárny a podle závažnosti jejich stavu budou ošetřováni. Třídění pa-

cientů bude probíhat podle celosvětově uznaných kritérií a protokolu. Jeho význam na urgentním příjmu nastupuje zejména ve chvílích, kdy potřeby převyšují kapacitu. „Výjimkou, kdy pacienti nepůjdou přes Crash room, budou pacienti na umělé plicní ventilaci, kteří cílově směřují na ARO. Dále přes urgentní příjem neprojdou porod, které přijmou ihned v porodnici, ale rozběhlý porod u zraněné osoby naopak půjde přes urgentní příjem, to samé se týká gynekologie. Co se týká dětských pacientů, tak pouze dítě s úrazem půjde na urgentní příjem, se všemi ostatními strastmi, například pokud přijdou rodiče s tím, že dítě bolí břicho, budou směřovat jako dosud na dětské oddělení,“ vysvětlil předseda představenstva MUDr. Roman Mrva.

Celá stavba by měla skončit v příštím roce, kdy se zprovozní ostatní oddělení chirurgického pavilonu, jako je chirurgie, ORL a spánková laboratoř. „Chtěl bych poděkovat zaměstnancům a pacientům, kteří musejí již dlouhou dobu pracovat a být hospitalizováni v diskomfortu. Pro všechny je to složité, logistika těžká. Omlouváme se a zároveň prosíme, vydržte to s námi ještě chvíli. Tato stavba je v dlouhodobém horizontu pro nemocnici velmi důležitá a je potřeba ji dokončit. Dnešní těžká globální situace stran dodávek materiálu a financí se žádným negativním způsobem na stavbě neodráží,“ upozornil MUDr. Roman Mrva s tím, že stavba pokračuje podle harmonogramu a žádné zpoždění nehrozí.

Markéta Zikmundová

Benešovský volnočasový areál Sladovka se rozšíří

Volnočasový areál Sladovka v Benešově se rozšíří o skatepark, hasičsko-horolezeckou stěnu a lanové prvky. Areál již nyní nabízí mnoho na sobě nezávislých sportovišť, jejichž výčet každoročně roste. V roce 2022 město vybudovalo na Sladovce 800metrovou dráhu pro cyklisty i bruslaře, letošním přírůstkem je také teqballový stůl.

Skatepark se začal stavět v srpnu na ploše bývalého parkoviště o rozloze 1 282 m². Práce tady budou pokračovat až do konce listopadu 2023 a oficiální otevření proběhne v rámci zahájení sezóny v roce 2024.

Očekávanou novinkou je také umělá lezecká stěna a cvičná hasičská věž. Věž bude určena pro zajištění výcviku hasičů a část s umělou lezeckou stěnou bude sloužit pro sportovní rekreaci veřejnosti. Výstavba stěny půjde do finále v listopadu, nyní město Benešov zpracovává provozní řád a podmínky provozu. Současně se připravuje zkušební provoz, který je plánován na únor až duben 2024, v plném provozu by stěna měla být od května 2024. Do konce listopadu bude v areálu Sladovky instalována také dráha balančních lanových prvků, a to v prostoru pod vzrostlými stromy mezi pumptrackem a koupadly.

Sladovka nabízí návštěvníkům, sportovcům a všem uživatelům pestrou škálu sportovního vyžití dle jejich libosti a preferencí. V současné době se v areálu nachází zimní stadion, krytý plavecký bazén, atletický stadion s technickými disciplínami a víceúčelovou travnatou plochou, běžecký atletický tunel, venkovní koupaliště, workoutové hřiště, pumptrackové hřiště, hřiště s umělou trávou, dětské hřiště, dětské dopravní hřiště, venkovní cvičební prvky, stůl na teqball, boulderingová stěna a cyklostezka Malá Magorka měřící asi 800 metrů, na níž v budoucnu naváže delší cyklotrasa Velká Magorka.

Tereza Lípová

Občané Týnce diskutovali nad návrhem úprav ulice Okružní

Ve středu 20. září 2023 se v Kulturním centru Týnec uskutečnilo setkání s občany, kde vedení města spolu se zástupci architektonického studia U/U prezentovali studii úprav ulice Okružní a blízkého okolí. Smyslem studie bylo představit ucelený obrázek celého území, proto obsahuje i úpravu některých pozemků, které nejsou v majetku města.

Cílem revitalizace tzv. Rondelu je navázat a prohloubit sousedské vztahy, propojit všechny generace, vytvořit tzv. „společný obývací“ s nabídkou různých aktivit. Počítá se se vznikem nového centra, propojení dopravního terminálu/školy/služeb, zklidnění dopravy a připravení podmínek pro zasakování dešťové vody.

Co vše tedy můžeme v tomto prostoru očekávat? Vznikne nová zeleň, altán se zelenou střechou, vodní prvky (pítka, fontánka), retenční nádrž, zasakování dešťové vody přímo v místě, zpevněná dráha např. na in-line brusle, sad pro odpočinek s lehátky a lavičkami, herní prvky pro děti a mládež, ohniště, nové cesty, parkovací místa, stanoviště na tříděný a komunální odpad. Důležité budou také terénní úpravy, díky nimž nebudou obyvatelé panelových domů rušeni hlukem z prostranství.

Plánujeme navýšení propustných/polopro-

pustných povrchů o více jak 7 000 m², rozšíření počtu stromů o 44 kusů, vytvoření trvalkových a dešťových záhonů na ploše 1 900 m². Díky těmto úpravám zmizí přes 3 000 m² asfaltu. O novou zeleň, mobiliář, včetně herních prvků, se budou starat Technické služby Týnec.

Nejvíce diskutovaným tématem ze strany občanů bylo parkování, zejména nevhodné parkování na manipulačních plochách

u obchodů, ale také celková kapacita parkovacích míst v lokalitě. V současné době je k dispozici 83 oficiálních parkovacích míst, po revitalizaci se jejich počet zvýší na 124. Dotazy se týkaly i změn umístění parkování, např. od domu č. p. 425 do ulice K Zeleným vratům. Zajímavým dotazem byla i otázka elektromobility. Občané se dozvěděli, že v projektu se počítá i s přípravou na nabíječky na elektromobily, které budou provozovány komerční společností.

Lidé se také zajímali o časový harmonogram projektu. Po finalizaci studie bude pokračovat minimálně roční období projektování až do fáze stavebního povolení. Poté město podá žádost o dotaci do Integrovaného regionálního operačního programu v rámci Integrovaného územního investice (ITI). Po schválení začne samotná realizace, předpokládá se, že to bude v letech 2025–2026. Délka stavby se plánuje kolem jednoho roku.

Nejsme ani v kolizi s inženýrskými sítěmi, které vedou Rondelem. Architektonické studio obdrželo od města zaměření všech sítí a výsledkem je návrh řešení, které nebude zahrnovat překládku sítí, která je vždy velice finančně nákladná.

Věra Velková,
město Týnec nad Sázavou

Seznam partnerů Místní akční skupiny Posázaví a jejich kontaktní údaje k 31. 10. 2023

Název subjektu	Sídlo/adresa trvalého bydliště	Zástupce subjektu pro MAS	Oblast působení
Fyzická osoba bez IČ – občan			
Adriana Ondračková	Týnec nad Sázavou, K Náklí 94, 257 41	Adriana Ondračková	služby
Ing. Lucie Onderčaninová	Týnec nad Sázavou, Na Hlinkách 597, 257 41	Ing. Lucie Onderčaninová	služby
Ing. arch. Iveta Jirásková	Krchleby 4, Křečovice, 257 56	Ing. arch. Iveta Jirásková	služby
Nestátní neziskové organizace			
Cesta integrace, o.p.s.	Říčany, Masarykovo náměstí 6/17, 251 01	Mgr. Alena Radová	sociální oblast
Českomoravská myslivecká jednota, z.s., - Okresní myslivecký spolek Benešov	Benešov, Tyršova 1902, 256 01	Ing. Jan Slabý	environmentální oblast
Historický klub z.s.	Týnec nad Sázavou, Klusáčkova 2, 257 41	Václav Pošmurný	historie, kultura a památky
Klub radosti na Závisti, z.s.	Třebšín 227, 257 44 Krňany	Míra Fišerová	ochrana přírody
Lidem blíž z.s.	Řehovice 21, Maršovice, 257 56	Ing. Hana Bačíková	děti, rodina, sociální oblast
Mateřské centrum Hvězdička, z.s.	Benešov, Vančurova 1146, 256 01	Ing. Jana Čechová	děti, ženy, rodina, vzdělávání
MC Kulíšek, z.s.	Bystřice, Ješutovo náměstí 115, 257 51	Vanda Pechová	děti, ženy, rodina, vzdělávání
Náplava Sázavy, spolek	Kamenný Újezdec 30, Kamenný Přívoz, 252 82	Bc. Věra Weinerová	kultura a památky
Ochrana fauny ČR o.p.s.	Hrachov 13, Svatý Jan, 262 56	Pavel Křížek	ekologie, děti, ochrana přírody
RUAH o.p.s.	Benešov, Křížkova 2158, 256 01	Ing. Elena Stříhaková, Ph.D.	sociální oblast
Rytmus Střední Čechy, o.p.s.	Benešov, F. V. Mareše 2056, 256 01	Mgr. Pavla Fleischmansová	sociální oblast
Římskokatolická farnost Benešov	Benešov, Na Karlově 92, 256 01	PhDr. Libuše Vaňová	církev
Sdružení pro ochranu kulturního dědictví - Zlenice z. s.	Senohraby, Příčná 61, 251 66	Vladimír Havelka	kultura a památky
Sdružení rodičů při Gymnáziu Benešov z.s.	Benešov, Husova 470, 256 01	Mgr. Daniel Štěpánek	děti a mládež, vzdělávání
Sdružení SPORT, z.s.	Tlaskov 1, Neveklov, 257 56	PhDr. Radka Jiroušková	děti, rodina, sport
Spolek Karel IV.	Praha 1, Lázeňská 2, 118 00	Ing. Alois Maceška	kultura a památky
Spolek Mateřské centrum Motýlek, Týnec nad Sázavou	Týnec nad Sázavou, Okružní 520, 257 41	Mgr. Daniela Pečenková	děti, ženy, rodina, vzdělávání
SPOLEK POSÁZAVSKÝ PACIFIK	Čerčany, Nádražní 25, 257 22	Ing. Miroslav Tvarůžka	kultura a památky
TSK SALTA Benešov z.s.	Struhařov 68, 256 01	Karel Maršálek	kultura, děti, sport
ZÁŠKOLÁK, z.s.	Postupice, Školní 153, 257 01	Jana Jišová	děti a mládež, vzdělávání
Život v Hradci a okolí - spolek	Hradec 1, Stříbrná Skalice, 281 63	Ing. Evžen Zeman, CSc.	kultura a památky
Podnikatelé			
Bisport s.r.o.	Týnec nad Sázavou, Ing. Fr. Janečka 511, 257 41	Bc. Lenka Říhová	cestovní ruch
Příběh s.r.o.	Týnec nad Sázavou, Ing. Fr. Janečka 511, 257 41	Jaromír Biolek	cestovní ruch
ELTSEN a.s.	Benešov, Jana Nohy 1237, 256 01	Ing. Jiří Stibůrek	cestovní ruch
Hotel Všetice s.r.o.	Praha 1, Revoluční 1081/4, 110 00	Karolína Mikšíková	cestovní ruch, zemědělství
Ing. Jiří Sternberg	Jemniště 1, Postupice, 257 01	Ing. Jiří Sternberg	cestovní ruch, zemědělství
Altum HR, s.r.o.	Týnec nad Sázavou, Brodecká 466, 257 41	Miroslav Němec	cestovní ruch
Mgr. Jana Perníčková	Heroutice 1, Neveklov, 257 56	Mgr. Jana Perníčková	cestovní ruch, zemědělství
Mgr. Matěj Stránský	Praha 1, Haštalská 758/23, 110 00	Mgr. Matěj Stránský	kultura a památky
Obce a města			
Obec Čerčany	Čerčany, Václavská 36, 257 22	JUDr. Mgr. Michal Tupý	veřejná správa
Obec Hradištko	Hradištko, Ve Dvoře 1, 252 09	Lucie Hašková	veřejná správa
Obec Jankov	Jankov, Na náměstí 14, 257 03	Bc. Jitka Jonsztová	veřejná správa
Obec Kamenný Přívoz	Kamenný Přívoz 285, 252 82	Jiří Patera	veřejná správa
Obec Kozmice	Kozmice 12, Benešov, 256 01	Helena Matoušková	veřejná správa
Obec Krhanice	Krhanice 46, 257 42	Mgr. Aleš Papoušek	veřejná správa
Obec Křečovice	Křečovice 9, Neveklov, 257 56	Monika Pechačová	veřejná správa
Obec Lešany	Lešany 23, Netvořice, 257 44	Tomáš Kraucher	veřejná správa
Obec Stranný	Stranný 39, Neveklov, 257 56	Josef Červ	veřejná správa
Město Benešov	Benešov, Masarykovo náměstí 100, 256 01	Mgr. Jakub Hostek	veřejná správa
Město Bystřice	Bystřice, Dr. E. Beneše 25, 257 51	Kateřina Adamová	veřejná správa
Město Jilové u Prahy	Jilové u Prahy, Masarykovo náměstí 194, 254 01	Pavel Pešek	veřejná správa
Město Neveklov	Neveklov, nám. Jana Heřmana 80, 257 56	Ing. Michal Hašek	veřejná správa
Město Sázava	Sázava, Náměstí Voskovce a Wericha 356, 285 06	Mgr. Vladimír Dvořák	veřejná správa
Město Týnec nad Sázavou	Týnec nad Sázavou, K Náklí 404, 257 41	Bc. Věra Velková	veřejná správa
Městys Kácov	Kácov, Jirsíkova 157, 285 09	Mgr. Soňa Křenová	veřejná správa
Městys Maršovice	Maršovice 89, 257 55	Mgr. Bohumil Ježek	veřejná správa
Městys Netvořice	Netvořice, Mírové náměstí 19, 257 44	Monika Šlehobrová	veřejná správa
Svazky obcí			
CHOPOS	Chotýšany 54, 257 28	Ing. Miroslav Kratochvíl	společné aktivity obcí
Státní organizace			
Lesy České republiky, s.p.	Nový Hradec Králové, Přemyslova 1106/19, 501 68	Ing. Petr Kjučukov	lesy
Školy			
Gymnázium Benešov, Husova 470	Benešov, Husova 470, 256 01	Mgr. Roman Hronek	vzdělávání